Sēdes video translācija 00.12.2021 9.00 11.00 13.30 14.05

https://www.saeima.lv/lv/transcripts/view/2302
https://titania.saeima.lv/LIVS13/SaeimaLIVS2_DK.nsf/DK?ReadForm&nr=917afc0f-bd43-493f-98ac-781dfe9d469c

14.10.2021. 13.Saeima astotā sēde-rudens sesija -attālināti *Noraksts*

Stenogramma *Sēdi vada: Dagmāra Beitnere-Le Galla*
2021.gada 14. oktobra sēde (otrā) sākas pl. 14:06
sēde slēgta pl. 15:46, sēdes ilgums- 1 h 40 minūtes

PIEBILDE: 14. oktobrī notiek divas atšķirīgas sēdes: sēde nr.7, sēde nr.8 (rudens sesija).

Latvijas Republikas 13. Saeimas rudens sesijas astotā (attālinātā ārkārtas) sēde 2021. gada 14. oktobrī

Sēdi vada Latvijas Republikas 13. Saeimas priekšsēdētājas biedre Dagmāra Beitnere-Le Galla.

Sēdes darba kārtība
Satura rādītājs
Balsojumi
Sēdes videotranslācija
Sēžu videotranslācijas (arhīvs)

Sēdes vadītāja. Godātie kolēģi!
Sākam Saeimas 2021. gada 14. oktobra otro attālināto ārkārtas sēdi.

Darba kārtībā – "Lēmumu projektu izskatīšana".

Lēmuma projekts "**Par ārkārtējās situācijas izsludināšanu**".
Aizsardzības, iekšlietu un korupcijas novēršanas komisijas vārdā – deputāts Juris Rancāns.
Lūdzu!

J. Rancāns (JK).

Labdien, godātie kolēģi! Kā jau jūs zināt, Aizsardzības, iekšlietu un korupcijas novēršanas komisija savā 2021. gada 12. oktobra sēdē izskatīja Ministru kabineta 2021. gada 9. oktobra rīkojumu Nr. 720 "Par ārkārtējās situācijas izsludināšanu".

Es neatreferēšu pilnīgi visu un katrā detaļā šo konkrēto rīkojumu – tas aizņemtu ļoti daudz laika –, bet mēģināšu tuvākajās 10 minūtēs īsumā izstāstīt par būtiskākajām lietām.

Tātad ārkārtējā situācija ir izsludināta uz trīs mēnešiem, tas ir, no šā gada 11. oktobra līdz 2022. gada 11. janvārim ar mērķi apturēt straujo Covid-19 infekcijas izplatību, veselības nozares pārslodzi un mazināt novēršamo mirstību, vienlaikus nodrošinot svarīgu valsts funkciju un pakalpojumu nepārtrauktību.

Tātad būtiskākās lietas, kas ir šajā rīkojumā. Uz ārkārtējās situācijas laiku gan vakcinētajiem, gan nevakcinētajiem turpmāk iekštelpās būs pareizi jālieto sejas maskas. Pareizi lietota sejas maska nozīmē, ka sejas maska nosedz gan degunu, gan muti tad, kad maska tiek lietota.

Tālāk. Ņemot arī vērā, ka izglītības process klātienē ir valdības un sabiedrības prioritāte, skolēni turpinās apmeklēt skolu, tomēr visiem iekštelpās būs jānēsā pareizi uzliktas maskas, izņemot, protams, pirmsskolu. Skolās aizvien saglabāsies rutīnas testēšana reizi nedēļā. Interešu izglītības norise klātienē ārkārtējās situācijas laikā nevakcinētām personām nenotiks, izņemot vienas klases

vai grupas ietvaros un individuāli. Vakcinētajiem un pārslimojušajiem interešu izglītībā ierobežojumu nebūs. Tātad tie, kas ir vakcinēti, varēs interešu izglītībā darboties.

Tālāk, īsumā raksturojot turpmākos... būtiskākās lietas. Visiem darbiniekiem publiskajā pārvaldē un pašvaldībās būs jāstrādā attālināti, bet, ja darba pienākumi to pilnībā nepieļauj, klātienē varēs strādāt tikai ar vakcinācijas vai pārslimošanas sertifikātu un atsevišķos gadījumos ar negatīvu testu. (Es tūlīt precīzāk arī nosaukšu visus šos nosacījumus, kad varēs... ar negatīvu testu.)

Tātad rīkojums paredz, ka darbinieka vai amatpersonas pienākums būtu uzsākt... būs uzsākt vakcināciju ne vēlāk kā septiņu dienu laikā, ja darba devējs būs noteicis, ka darba pienākumi veicami tikai ar vakcinācijas vai pārslimošanas sertifikātu. Minētais nozīmē (un es mazliet pēc pāris teikumiem pievērsīšos tam), ka darba devējam ir tiesības noteikt obligāti vakcinējamās grupas, kuras ir pielaižamas pie darba pienākumu izpildes tikai ar vakcinācijas vai pārslimošanas sertifikātiem.

Bet atgriežoties pie šī nosacījuma. Tātad, ja darba devējs būs noteicis, ka darba pienākumi veicami tikai ar vakcinācijas vai pārslimošanas sertifikātu, tad tajā redakcijā, ko mēs skatījām, septiņu dienu laikā darbiniekam būs jāuzsāk vakcinācija, šobrīd, cik es saprotu, jaunākais ir precizēts, ka 10 dienu laikā, bet jebkurā gadījumā šos precizējumus mēs skatīsim vēlāk. Sertifikāts būs jāiegūst līdz šā gada 15. novembrim.

Arī privātā sektora darbiniekiem ir pienākums vakcinēties, turklāt stingri tiek rekomendēts attālināto darbu veikt kā būtisku drošības pasākumu arī privātajā sektorā, kur vien darba specifika to pieļauj. Tātad ne tikai publiskais, bet arī privātais sektors maksimāli, cik vien iespējams, dodas attālinātajā režīmā. Tāpat kā, starp citu, ievērojot un rādot piemēru, šīs ārkārtējās situācijas ievērošanā to šobrīd ir izdarījusi Saeima, būdama daļa no publiskā sektora. Tātad Saeima šobrīd ievēro šo rīkojumu.

Ejam tālāk. Ārkārtējā situācijā ir noteikti kritēriji, pēc kādiem darba devējs var pieprasīt vakcinācijas sertifikātu vai pārslimošanas sertifikātu darba pienākumu veikšanai. Šie kritēriji ir: ja darbinieks vai amatpersona darba vai amata pienākumu pildīšanas laikā ir tiešā saskarsmē ar klientiem, nonāk fiziskā vai ilgstoši fiziskā kontaktā vai ilgstoši atrodas tuvāk par diviem metriem no klienta vai vairāki darbinieki (amatpersonas) darba amata pienākumus veic ilgstošā savstarpējā saskarsmē, nonāk fiziskā kontaktā vai ilgstoši atrodas tuvāk par diviem metriem, tātad šādā gadījumā var prasīt sertifikātus.

Vēl viens kritērijs. Ja darbiniekam (amatpersonai) ir paaugstinātas iespējas inficēties, atrodoties tiešā saskarsmē un kontaktējoties ar lielu skaitu personu, kuru veselības stāvoklis nav zināms, arī šajā gadījumā darba devējs var prasīt sertifikātu un... ja darbinieka (amatpersonas) klātienes darba amata pienākumi ir kritiski svarīgi sabiedrībai, kā arī uzņēmuma vai iestādes darbības nepārtrauktības nodrošināšanai.

Tālāk. Rīkojums paredz: ja darbinieks vai amatpersona vakcināciju nav uzsācis vai pabeidzis noteiktajā termiņā, tas ir, līdz šā gada 15. novembrim, tad darba devējs darbinieku vai amatpersonu atstādina no darba vai amata pienākumu veikšanas. Šeit es uzskatu par nepieciešamu mazliet pakavēties pie terminoloģijas – atlaišana vai atbrīvošana no darba un atstādināšana.

Mēs redzam ļoti neprecīzus un ažiotāžu izraisošus skaidrojumus, ka atstādināšana ir tas pats, kas atbrīvošana. Nē, atstādināšana nav atbrīvošana no darba. Darbinieks saglabā nodarbinātā statusu, vienkārši atstādināšana nozīmē, ka šis konkrētais darbinieks netiek pielaists pie konkrētajiem

pienākumiem, kamēr viņš nebūs ieguvis sertifikātu vai arī (kā es nosaukšu tūlīt) būs nosaukti konkrēti pārejas periodi, kad viņš varēs strādāt ar negatīvu testu.

Tātad vēlreiz. Darbinieki netiek atbrīvoti no darba, darba devējs viņus nevarēs... bet atstādināt no darba pienākumu veikšanas varēs, nesaglabājot darba samaksu.

Tālāk. Par pārejas periodiem runājot. Tātad pārejas periods ir tāds, ka no 2021. gada 13. oktobra darbinieki (amatpersonas), kuriem darba pienākumu veikšanai nepieciešams vakcinācijas vai pārslimošanas sertifikāts, darba pienākumus var veikt līdz šā gada 19. oktobrim ar Covid-19 testēšanas sertifikātu vai negatīvu darba devēja organizētu testu, kas nav vecāks par 72 stundām. Savukārt no 2021. gada 20. oktobra līdz 2021. gada 15. novembrim ar testēšanas sertifikātu, respektīvi, ar testiem šajā pārejas periodā varēs strādāt tie, kas ir sākuši vakcināciju. (Es tūlīt arī pieminēšu par tiem, kas jau ir uzsākuši vakcināciju.)

Rīkojums paredz, ka darbiniekiem (amatpersonām), kas nodarbināti sabiedrībai kritiski svarīgās nozarēs – tie ir izglītības iestāžu darbinieki, ārstniecības personas, drošības un glābšanas dienestu darbinieki un ieslodzījuma vietu darbinieki – un kas uzsākuši vakcināciju... Tātad, ja minēto nozaru darbinieki ir uzsākuši vakcināciju, tad viņu testus apmaksā līdz pārejas perioda beigām no valsts līdzekļiem. Savukārt visiem pārējiem testus apmaksā pats darbinieks vai amatpersona, ja viņi konkrēti nav vienojušies, ka šos testus apmaksā darba devējs. Respektīvi, ja darba devējs vēlas apmaksāt šos testus darbiniekam, viņš to pavisam droši var darīt.

Ejam tālāk. Kultūras jomā, kā jūs zināt, epidemioloģiskās drošības prasības pārsvarā paredz darbību tā sauktajā zaļajā, drošajā, režīmā, bet ar stingrākām prasībām – tādām kā sejas maskas, distance, mazāks cilvēku skaits un citām. Jaunie nosacījumi stāsies spēkā 19. oktobrī, jo līdz 18. oktobrim noteikts pārejas posms, un tas ir saistīts ar jau iepriekš izsludinātajiem pasākumiem, uz kuriem biļetes jau ir izpārdotas.

Tālāk. No 11. oktobra nevakcinētiem cilvēkiem būs pieejami tikai būtiskāko preču veikali, tas ir, pārtikas preču veikali, aptiekas, optikas preču veikali, dzīvnieku barības, preses tirdzniecības, higiēnas preču, telekomunikācijas preču veikali un degvielas uzpildes stacijas. Cilvēki ar vakcinācijas vai pārslimošanas sertifikātu drīkstēs apmeklēt arī citas tirdzniecības vietas, kurās jānodrošina apmeklētāju kontrole.

Lai mazinātu tā saukto brīvā laika pavadīšanu tirdzniecības centros, plānots ierobežot to darbību brīvdienās... visiem ierobežotajiem, proti, jūs jau zināt, ka šobrīd ir ierobežota tirdzniecības centru darbība brīvdienās.

Savukārt sabiedriskajā ēdināšanā ir saglabāta iespēja cilvēkiem ar derīgu vakcinācijas vai pārslimošanas sertifikātu ieturēt maltīti klātienē ar darba laika ierobežojumiem līdz pulksten 21.00. Ēdienu varēs izsniegt līdzņemšanai gan vakcinētiem, gan arī nevakcinētiem cilvēkiem.

Sporta darbības jomā, tieši tāpat kā kultūras darbības jomā, pārsvarā ir paredzēts zaļais jeb drošais režīms ar stingrākām prasībām – sejas maskas, distance, mazāks cilvēku skaits un citas prasības.

Tuvojoties nobeigumam – līdzīgi kā iepriekšējā ārkārtējā situācijā arī šoreiz rīkojums paredz dažādām krīzes pārvarēšanā iesaistītajām iestādēm noteikt citādu darba laiku savām amatpersonām, noteikt virsstundas un paredzēt arī šo virsstundu apmaksu un arī sadarbību starp iestādēm.

Komisijā, uzklausot ministriju pārstāvjus, iestādes, ekspertus, tai skaitā Tiesībsarga biroja pārstāvi, valdības izsludinātā ārkārtējā situācija un tajā noteiktie ierobežojumi tika atzīti par konkrētajā situācijā pamatotiem, samērīgiem un nepieciešamiem.

Tāpēc aicinu atbalstīt komisijas sagatavoto lēmuma projektu.

Paldies.

Sēdes vadītāja. Paldies, Rancāna kungs, par ziņojumu.

Sākam debates.

Vārds deputātam Viktoram Valainim. Lūdzu!

V. Valainis (ZZS).

Ļoti cienītā sēdes vadītāja! Godātie kolēģi! Skatot šo jautājumu, pareizi Rancāna kungs minēja, ka jau pašā sākumā mērķis ir mazināt pārslodzi slimnīcās, mazināt slimības izplatību.

Kolēģi, mūsu valdība ļoti rūpīgi gatavojusies šim lēmumam, veselu mēnesi vasarā ir paņēmusi brīvu, lai varētu iespējami labi sagatavoties.

Es, kolēģi, atgādināšu jums... Un es atļaujos nepiekrist komisijas vadītājam par to, ka eksperti šo ir atbalstījuši. Eksperti ļoti skaidri pauduši... medicīnas jomas eksperti ļoti skaidri pauduši to, ka viņi norobežojas no šī lēmuma projekta, ka viņi nepiekrīt tam, ka tiek šāds modelis izvēlēts. Vēl vairāk – pārtraukuši uz laiku sadarbību ar valdību. Kolēģi, tāda ir ekspertu attieksme pret šo lēmuma projektu.

Vēl vairāk – vairāku nedēļu garumā bija redzams, ka mediķu organizāciju profesionāļi, kuri ar šo slimību strādā ikdienā, signalizē, eksperti signalizē valdībai. Publiskajā telpā – neskaitāmas intervijas par to, ka... Informē par to, ka problēma ir milzīga un, ja mēs ātri nerīkosimies, sekas būs dramatiskas.

Kolēģi, manā ieskatā, šis piedāvātais lēmums ir solis kaut kādā virzienā, bet nekādā veidā (arī infektologi to ir atzinuši) – nekādā veidā! – tas nemazinās tos riskus, par kuriem sākumā minēja ziņotājs: mazināt pārslodzi slimnīcās vai mazināt slimības izplatību.

Kolēģi! Šobrīd pēc tām prezentācijām, kas ir bijušas mūsu, deputātu, rīcībā, ir skaidri redzams, ka, šo lēmumu pieņemot, mums jāapzinās tas, ka tuvākajā laikā tie būs divi trīs tūkstoši kovidpozitīvu slimnieku dienā. Mūsu slimnīcas būs pārslogotas, mums būs jātaisa sazin kādi kara hospitāļi un vēl sazin kas...

Kolēģi! Manuprāt, šī ir viena no visbezatbildīgākajām rīcībām no valdības puses šī sasaukuma laikā – galvenokārt bezdarbība un šobrīd Saeimai piedāvātais lēmuma projekts. Nerunājot par tām pretrunām – es domāju, te daudzi kolēģi pēc manis vēl uzstāsies un norādīs uz dažādām pretrunām, kas ir šajā lēmuma projektā –, pats galvenais jau ir tas, ka lēmuma projekts nekādā veidā neuzlabo situāciju, kurā šodien esam.

Valdība pēc būtības, piedāvājot šo lēmuma projektu, *a priori* pasaka to, ka pieļauj, ka cilvēki mirs. Pēc būtības cilvēki mirst šīs slimības dēļ tikai tāpēc, ka valdība atsakās pieņemt tādus lēmumus, kas kaut kādā veidā ierobežotu to un kas būtu ekspertu viedokļos balstīti lēmumi. To

ekspertu, ko pati valdība ir piesaistījusi. Šajā gadījumā te ir pieejama virkne matemātisku aprēķinu.

Kolēģi! Slimnīcas uzkārsies tuvāko mēnešu laikā. Šis lēmums neko nerisina, absolūti neko nerisina. Cilvēki ar parastām slimībām nonāks ļoti grūtā situācijā neatkarīgi no tā, ir vai nav viņi vakcinēti.

Kolēģi! Cilvēki, kas nonāk slimnīcā ar Covid-19... Mēs būsim pilnīgi noteikti situācijā, kad būs jādomā, kuram likt to skābekļa aparātu, kuram nelikt, tikai tāpēc, ka valdība atnesusi uz Saeimu šādu ļoti vāji sagatavotu dokumentu, kur ikviens eksperts, ikviens cilvēks, kas piedalās šajā procesā no veselības aprūpes sistēmas puses, skaidri apzinās to, ka dokuments ir vājš. Tas ir vājš, un tas ir... Mēs to varam pieņemt, bet ar to ir stipri par maz – stipri par maz! –, lai kaut kādā veidā šo situāciju ietekmētu pozitīvā virzienā.

Man liekas, tas ir nepieņemami un šī ir viena no lielākajām valdības kļūdām – šodien piedāvāt šādu lēmumu. Neviens budžets, neviens iepriekšējais lēmums nav bijis tik liela kļūda pie tik daudz zināmiem apstākļiem kā šis lēmums, kolēģi. Šī lēmuma sekas būs izmērāmas cilvēku dzīvēs.

Mums jau ir parlamentārā izmeklēšanas komisija par šo laiku, mums ir pietiekami daudz informācijas, ko mēs esam guvuši. Un ar visu šo informācijas blāķi mēs šodien esam spiesti strādāt ar tik vāji sagatavotu lēmumu.

Kolēģi! Šī ir valdības lielākā kļūda.

Paldies.

Sēdes vadītāja. Vārds deputātam Kasparam Ģirģenam. Lūdzu!

K. Ģirģens (pie frakcijām nepiederošs deputāts).

Cienījamie kolēģi! Es ļoti ceru, ka jūs apzināties, kādu kļūdu jūs iespējami drīz pieļausiet, apstiprinot šo Ministru kabineta rīkojumu Nr. 720. Ar šo rīkojumu jūs diskriminēsiet uzņēmējus, kuri šobrīd normāli nespēj pat strādāt. Tajā pašā laikā *Lidl*... pie *Lidl* ir veselas cilvēku masas, kuras varētu droši ierobežot, bet – nē, labāk ir ierobežot Latvijas uzņēmējus un vēl atstāt viņus bez iztikas līdzekļiem, nespējot komunicēt ar viņiem un informēt, kad viņiem būs pieejami kādi atbalsta līdzekļi.

Tāpat arī parunāsim par vakcinācijas procesu. Šobrīd ir rakstīts, ka līdz 15. novembrim ir jābūt darbiniekiem vakcinētiem. Bet kāda ir tā realitāte? Tajā pašā Jēkabpilī, ja mēs mēģināsim noskaidrot, kad mēs varam doties vakcinēties, tad tuvākais laiks ir tikai novembrī, bet novembrī, ja mēs sapotēsimies ar pirmo poti, paies vēl laiks līdz otrajai, un tad šis termiņš noteikti paies garām. Vienīgā iespēja, ko es uzzināju, šobrīd ir doties uz Ogri, Ogrē esot iespējams vakcinēties.

Bet tad ir jautājums, ar ko nodarbojas šis vakcinācijas birojs, kurā esam iegrūduši jau, iespējams, vairākus simtus tūkstošu eiro un kurš nespēj Ministru kabinetam sniegt informāciju, kāda ir situācija un vai vispār būs iespējams vakcinēt tik daudz gribētāju, ja šis rīkojums stāsies spēkā.

Bet vēl ciniskāk ir tā izturēties pret šiem pašiem ugunsdzēsējiem, kuri šodien bija pie Saeimas ēkas. Visi kā viens – gan vakcinēti, gan nevakcinēti – aizstāvēja viens otru par to, ka šis ir dumjš lēmums, kuru šodien mums ir atsūtījis Ministru kabinets, lai mēs apstiprinātu.

Šobrīd ugunsdzēsēji... trūkst vairāk nekā 110 ugunsdzēsēju. Un jūs domājat, ka būs vēl, klāt nāks jauni cilvēki, kuri būs gatavi par 600 eiro strādāt un uzturēt savu ģimeni? Nu, esiet taču reālisti! Jūs domājat, ka nāks tūlīt policisti, kuri būs gatavi strādāt un aizstāvēt Latviju? Es domāju, ka ne.

Tādēļ nav jau runa šobrīd par vakcinēšanos vai nevakcinēšanos, bet mēs runājam par to, ka 8. oktobrī Ministru kabineta sēde bija haotiska, nesagatavota un ka ar daudziem juridiskiem un neloģiskiem robiem tika sagatavots šis rīkojums.

Man joprojām ir kauns par to, ka mūsu iekšlietu ministre nespēj nevienu vārdu bilst un aizstāvēt savus Iekšlietu ministrijas nozares darbiniekus, kuriem ir tas galvenais uzdevums aizstāvēt Latviju un rūpēties par katru mūsu iedzīvotāju, kuram būs kāda bēda. Kas aizstāvēs mūs?

Un pats galvenais, atstāt tautu bez ienākumiem, atstādināt no darba – tas ir augstākais cinisms, ko jūs, deputāti, šodien varat izdarīt. Šobrīd ir haoss Latvijā. Tādēļ aicinu pieņemt izsvērtu lēmumu un šo rīkojumu neatbalstīt.

Katram darbiniekam ir jāiestājas par savu kolēģi – vai jūs esat vakcinēts vai nevakcinēts. Tas ir mūsu katra iedzīvotāja pienākums aizstāvēt katru.

Paldies.

Sēdes vadītāja. Vārds deputātam Vjačeslavam Dombrovskim. Lūdzu!

V. Dombrovskis (pie frakcijām nepiederošs deputāts).

Godātie kolēģi! Sākšu ar to, ka pats esmu vakcinējies pie pirmās iespējas. Es esmu konsekventi aicinājis cilvēkus vakcinēties un nekad neesmu aicinājis cilvēkus nevakcinēties. Es pat teikšu vairāk – dažiem koalīcijas kolēģiem es pat piedāvāju palīdzību, aicinot savus vēlētājus vakcinēties. Nesaukšu vārdus, bet atsaucības nebija. Valdība izvēlējās dārgas kampaņas – "Gribu vasaru" un tā tālāk.

Arī liela daļa manu tuvāko cilvēku ir vakcinējušies, bet ne visi. Starp maniem tuvajiem cilvēkiem nav maz tādu, kas principiāli atsakās vakcinēties. Mums par to bijušas vairākas sarunas, dažas diezgan asas. Nu esmu izdarījis divus svarīgus secinājumus.

Pirmais. Tas ir ļoti grūti – pārliecināt cilvēkus. Man lielākoties tas nav izdevies šajā jautājumā.

Un otrais secinājums. Kolēģi! Pa šiem gadiem, pa šo pusotru gadu esmu skaidri redzējis, ka ne valdību, ne Saeimas pozīciju neinteresēja un neinteresē, kāpēc daudzi cilvēki nevēlas vakcinēties. Valdība nekad nav mēģinājusi nopietni to saprast. Tā drīzāk uzskata, ka liela iedzīvotāju daļa... Valdībai ir vieglāk uzskatīt, ka liela iedzīvotāju daļa ir stulba un aprobežota. Tāpēc šodien – ko sēji, to pļausi. Tie, kas nevar vadīt ar pārliecību, tie, kas nav spējīgi pārliecināt un nest, izvēlas piespiešanu. Tas principā ir viss, kas raksturo rīkojumu Nr. 720.

Ar šo rīkojumu valdība ir kapitulējusi. Ar šo rīkojumu valdība saka, ka tai nav izdevies pārliecināt cilvēkus vakcinēties pietiekamos skaitļos, lai novērstu krīzi slimnīcās. Un tagad valdība izvēlas piespiedu ceļu. Vainīga pie tā visa, protams, ir tauta.

Godātie kolēģi! Pat krīzes situācijā valdība nespēja rīkoties nedz efektīvi, nedz operatīvi, nedz kompetenti. Valdību piespieda rīkoties, vismaz pieņemt kaut kādus lēmumus situācija slimnīcā, precīzāk, slimnīcu pārpildīšana... un ļoti strauji. Bet valdības pieņemtie lēmumi, šis rīkojums Nr. 720, visticamāk, nespēs novērst apokalipsi slimnīcās. Līdz ar to rīkojums Nr. 720 nesasniedz

galveno mērķi. Uz to norāda pat valdības noalgotie eksperti, kas ar valdību strādājuši un tagad atsakās ar to strādāt.

Krīzes situācijā puse no valdības pat nebija uz vietas. Viņi bija komandējumos, atvaļinājumos. Retorisks jautājums – kāpēc premjers parakstījis visus tos komandējumus un atvaļinājumus? Vai premjers nezināja, ka ir krīze? Tas atspoguļo premjera vērtējumu saviem ministriem – ka pats premjers domā, ka puse no Ministru kabineta drīzāk traucē pieņemt lēmumus. Un tad, mēģinot pieņemt tos lēmumus, izrādījās, ka nekas nav gatavs. Nav gatavi scenāriji, pat papīri nav gatavi. Ar ko tad nodarbojās visu šo laiku, visus šos mēnešus, visas tās krīzes vadības grupas un padomes?

Sēdes vadītāja, es lūdzu apvienot diskusiju laiku.

Sēdes vadītāja. Jūsu laiki ir apvienoti.

V. Dombrovskis. Paldies.

Tātad – ar ko visas tās ekspertu grupas nodarbojās? Nav algoritmu, nav sagatavojušies. Visu pagājušo nedēļu valdība vairākas reizes mēģināja pieņemt lēmumus, bet tā nevarēja sākt darbu pat no rīta, tikai pēcpusdienas laikos – pulksten 15.00 vai 17.00. Tā dara sliņķis students, kurš nav izdarījis mājasdarbus un tad par katru cenu cenšas atlikt to eksāmena brīdi.

Un tad valdība piektdien kaut ko pieņēma – šo rīkojumu Nr. 720. Šā rīkojuma kvalitāte ir tāda, ka tikai dažas dienas vēlāk, šonedēļ otrdien, valdība izdarīja vairākus grozījumus tajā rīkojumā Nr. 720, lai labotu neprecizitātes, jo pirmdien vairākas iestādes valdībai teica, ka viņi nezina, kā to visu izpildīt, ko valdība ir pieņēmusi.

Tagad daži piemēri. Valdība saka, ka darba devēji var apturēt darbiniekus, pat atlaist viņus. Darba inspekcija saka, ka nedrīkst viņus atlaist, ka atlaistie darbinieki tiesāsies un uzvarēs.

Sabiedriskais transports. Valdība saka, ka sabiedriskajā transportā nedrīkst pieļaut noslodzi vairāk par 50 procentiem. Bet kurš to nodrošinās? Kā? Vai pats vadītājs katrā pieturā skaitīs pasažierus? Katrā autobusā ieliks pa policistam? Tad arī pienākums atvērt lūkas un logus ventilācijai. Tātad novembrī un decembrī.

Sabiedriskā ēdināšana? Labi, skaidrs, ka tikai vakcinētajiem. Un, pat ja tikai vakcinētajiem, tad valdība prasa, lai starp galdiņiem būtu vismaz trīs metri, ja tikai tā nav lidosta "Rīga", jo lidostā "Rīga" starp galdiņiem drīkst būt divi metri.

Kolēģi! Paskatieties uz rīkojuma 2. punktu. Kurš ir atbildīgs par to visu? Valdība pat nespēj iecelt skaidru atbildīgo personu visai šai ārkārtējai situācijai. Tā saka, ka vienlaicīgi ir atbildīgs veselības ministrs un Krīzes vadības padome. Vesela padome, kuru vada Ministru prezidents. Ja valdība pat nespēj iecelt vienu konkrētu un skaidru atbildīgo personu, tad par ko jums... to sakāt?

Godātie kolēģi, es aicinu balsot "pret" rīkojumu Nr. 720, jo, pirmkārt, tas nesasniedz mērķi.

Otrkārt, tas izmanto stipri apšaubāmas metodes. Un, kolēģi, pat apšaubāmas metodes valdība nevar kompetenti izmantot. Šī valdība nav spējīga pārliecināt, tā izvēlas piespiest, bet pat piespiest kompetenti tā nespēj.

Paldies par uzmanību.

Sēdes vadītāja. Turpinām debates.

Vārds deputātei Ramonai Petravičai. Lūdzu!

R. Petraviča (Neatkarīgie).

Cienījamā Saeimas sēdes vadītāja! Godātie kolēģi! Ārkārtējās situācijas izsludināšana un tās aizsegā obligātās vakcinācijas prasības virzīšana ir kārtējā valdības kļūda. Tā liks lielai daļai Latvijas sabiedrības izvēlēties starp ģimenes nodrošinājumu vai atteikšanos no savas brīvas izvēles.

Katra no valdības pieņemtajām politikām jāinterpretē tiesiskās vienlīdzības, smagos gadījumos – diskriminācijas un samērīguma kontekstā. Tāpēc izskaidrošu, kāpēc šis lēmums neizpilda nevienu no šiem kritērijiem.

Tiesiskās vienlīdzības kontekstā obligātās vakcinācijas prasība un, balstoties uz to, pakalpojumu un nodarbinātības pieejamības ierobežošana nav tiesiski vienlīdzīga.

Jāmin, tā kā vakcinācijas process ir neatgriezenisks – proti, nākotnē nerada brīvu iespēju no tā atteikties, tas ir, tāpat kā no reliģiskiem uzskatiem, ādas krāsas un tamlīdzīgi –, tiesību ierobežošana uz tā pamata ir tikpat diskriminējoša, cik pret citas reliģiskās piederības personu.

Apzinoties, ka koalīcijas politiķiem ir grūtības vizualizēt sabiedrības ciešanas, ļaujiet dot man ilustratīvu piemēru no iedzīvotāja vēstules.

Trīs bērnu mātei un tēvam ir jāizvēlas starp sevis pakļaušanu medikamentam, par kura efektivitāti un blakusefektiem tie ir uztraukti, vai (citēju): "Kā es pelnīšu maizi, lai nodrošinātu trīsgadīgu meitu un divus dēlus?" No vairākiem desmitiem saņemto vēstuļu... šī situācija paralizē visu ģimeni, jo abi vecāki nav vakcinējušies.

Papildus šim jāmin, ka publiskajā pārvaldē un pašvaldībās strādājošajiem ārkārtējās situācijas laikā tiek likts strādāt attālināti. Privātajā sektorā tiek rekomendēts strādāt attālināti. Obligātās vakcinācijas prasības šajos gadījumos neuzlabo epidemioloģisko drošību, no kā secināms, ka šāda pieeja ir ne tikai tiesiski nevienlīdzīga, bet arī nepamatota.

Samērīguma kontekstā pat ārkārtējā situācijā valsts veidotajām politikām ir jābūt pēc iespējas mazāk ierobežojošām un apgrūtinošām, tas ir, samērīgām. Tiesību ierobežošana uz veselības stāvokļa pamata viennozīmīgi to nepiekopj, jo pirmām kārtām eksistē citi nediskriminējoši un, valdības uzskatā, pietiekami efektīvi mehānismi pandēmijas apkarošanai, kā, piemēram, divu metru distance un masku valkāšana iekštelpās.

Valdībai ir jāizmanto šādi mehānismi papildus finansiālajam un sociālajam atbalstam vissmagāk skartajām cilvēku grupām. Un, kā redzams praksē, obligātās vakcinācijas prasības efekts, pirmkārt, ir tieši pretējs, tas rada iniciatīvu apiet likumu, liedz iespēju gūt atbalstu un ierobežo tiesiskās brīvības.

Un, otrkārt, prioritizē sabiedrības intereses virs individuālajām brīvībām. Precizējot – vakcinētās sabiedrības daļas intereses virs citu individuālajām brīvībām.

Nevar rūpēties par Latvijas iedzīvotāju veselību, atņemot viņiem iztikas līdzekļus. Atstādināšana no darba, ja to nesauktu par atbrīvošanu, gluži tāpat atstāj cilvēkus bez iztikas, bez iztikas un bez

iespējas saņemt arī bezdarbnieka pabalstu. Un atstādināšana nevar būt mūžīga, tā var būt uz trīs mēnešiem. Kas notiek tālāk pēc trīs mēnešiem? Atbrīvošana.

Apskatot gan Latvijas, gan citu valstu datus, ir secināms, ka tiešām šāda pieeja negarantē izeju no pandēmijas. Un absolūti varu piekrist tam, ko ārsti ir teikuši, – šāda valdības rīcība ir uzskatāma par nolaidīgu un noziedzīgu.

Aicinu balsot "pret".

Sēdes vadītāja. Vārds deputātei Jūlijai Stepaņenko. Lūdzu!

J. Stepaņenko (pie frakcijām nepiederoša deputāte).

Godātie kolēģi! Šis rīkojums un viss, kas no šī rīkojuma izriet arī tālāk, drīzumā varētu tikt atzīts par Satversmei neatbilstošu. Kāpēc? Tāpēc, ka visā šajā rīcībā ir fundamentāla kļūda.

Mēs apskatīsim sākumā pamatu, un tad es arī pateikšu par detaļām.

Ja mēs iepazīstamies ar profesora Ringolda Baloža pētījumu par ārkārtējo situāciju un izņēmuma stāvokli, mēs varam secināt, ka tas veids, kādā Saeimā šobrīd tiek būvētas konstrukcijas attiecībā uz likumdevēju kontroli, parlamentāro kontroli pār Ministru kabineta darbu, ir nepietiekams.

Mēs redzam, ka Satversmē ārkārtējās situācijas vispār nav, mums ir izņēmuma stāvoklis, mums ir 62. pants, kas nosaka: "Ja valsti apdraud ārējais ienaidnieks vai ja valstī vai tās daļā ir izcēlies vai draud izcelties iekšējs nemiers, kurš apdraud pastāvošo valsts iekārtu, tad ministru kabinetam ir tiesības izsludināt izņēmuma stāvokli, par to divdesmit četru stundu laikā paziņojot Saeimas prezidijam, kuram šāds ministru kabineta lēmums nekavējoties jāceļ priekšā Saeimai."

Ir radīta situācija, ka šāda veida ierobežojumi varētu, jūsu ieskatā, tikt balstīti Satversmes 116. pantā, taču mēs redzam, ka arī Satversmes 116. pants neparedz ierobežojumus, kādi ir iestrādāti šajā rīkojumā.

Nevienā brīdī Satversmes tēvi, kuri ir veidojuši mūsu valsts galveno normu kopumu, nav iedomājušies par to, ka tiesības varētu būt ierobežotas uz kādu citu pazīmju pamata. Nevienā brīdī – šī situācija, kurā varbūt likumdevējs kopā ar valdību būtu mēģinājis cīnīties ar vīrusu vai ar kādu citu nelaimi, – nevienam nebija ienācis prātā, ka izglābties no šīs situācijas var, sašķirojot cilvēkus, jo patiesībā, ja ir tik ļoti nepieciešams ierobežot kontaktus, aizvērt dažādas izklaides vietas un iepirkšanās centrus, tad tas būtu jādara visiem, un būtu jāmaksā kompensācijas atbilstoši dīkstāves noteikumiem, bet šādā veidā, sašķirojot cilvēkus, jūs necīnāties ar vīrusu, jūs cīnāties ar cilvēkiem.

Vēl jo vairāk – mēs runājam par atlaišanas normām. Tas, protams, ir zemiskākais, ko šī valdība ir piedāvājusi. Mēs klausāmies Rancāna kungu un dzirdam, ka Rancāna kungs ļoti stipri maldās, mēģinot nomierināt visus klausītājus ar to, ka, lūk, tā nav atlaišana, tā ir tikai un vienīgi atstādināšana.

Ja jūs iepazīstaties ar Darba likuma 58. pantu, jūs varat redzēt, ka atstādināšana patiesībā tiek piemērota visgrūtākajos brīžos, visbargākajos brīžos, kad darba devējs soda darbinieku. Principā, kolēģi, atstādināšana – tas ir sods, tas nav nekas cits, jo atstādināt no darba var uz laiku līdz trim mēnešiem (tieši uz šo ārkārtējās situācijas periodu, kas, iespējams, tiks pagarināts) bez darba samaksas saglabāšanas – bez darba samaksas saglabāšanas!

Un es gribētu redzēt tos deputātus, kuri tagad tik viegli spriedīs par šādu normu atbalstīšanu, kā viņi varētu izdzīvot kaut vienu mēnesi bez deputāta algas saglabāšanas. Vai viņi vispār ir lietas kursā, cik mazas algas ir arī valsts sektorā strādājošajiem un cik mazas algas ir tiem cilvēkiem, kas šodien burtiski raudāja pie Saeimas, stāstot savu dzīvesstāstu. Protams, ugunsdzēsēji bija tie, kas atnāca pastāvēt un parādīt to, ka viņi vēl ir mums Latvijā, bet paralēli tiem cilvēkiem, kas bija atnākuši formās, bija arī ļoti daudzi cilvēki no dažādām struktūrām, kas stāstīja savu stāstu.

Kolēģi, es aicinu jūs ļoti nopietni aizdomāties par šī Ministru kabineta rīkojuma atbalstīšanu. Jūs nedrīkstat atbalstīt šo rīkojumu, jo šādā veidā jūs atbalstīsiet cilvēku segregāciju, cilvēku pazemošanu, jūs iznīcināsiet vēl tās cerības paliekas, kas cilvēkos ir saglabājušās attiecībā uz Saeimas darbu, uz valdību. Jūs sagrausiet pilnībā visu.

Es aicinu jūs nebūt tik cietsirdīgiem, lai kādā partijā jūs būtu, lai kādas cerības jūs liktu uz savu nākotni, lūdzu, balsojiet "pret". Ministru kabinets var sanākt kaut vai pēc stundas un izlemt par jaunu, normālu, cilvēktiesībām atbilstošu Ministru kabineta rīkojumu. Šis rīkojums ir jālidina prom. Lūdzu, balsojiet "pret".

Paldies.

Sēdes vadītāja. Vārds deputātam Nikolajam Kabanovam. Lūdzu!

N. Kabanovs (SASKAŅA).

Cienījamā sēdes vadītāja! Cienījamie kolēģi! Katram incidentam vai nelaimes gadījumam ir vārds un uzvārds. Runājot par dramatisko situāciju veselības aprūpē Latvijā, tagad sabiedrība to galvenokārt saista ar ministru Danielu Pavļutu. Protams, viņš nav vienīgais vainīgais šajā jautājumā.

Pašreizējā katastrofālā situācija medicīnā Latvijā ir gadu desmitu rezultāts. Uzreiz pēc Latvijas neatkarības atjaunošanas un īpaši pēc mūsu iestāšanās Eiropas Savienībā veselības aprūpes sistēmas centrā bija nauda, nevis cilvēki. Valsts slimnīcas ir kļuvušas par milzīgiem uzņēmumiem ar komercienākumiem un desmitiem miljonu eiro apgrozījumu. Un nav lieliskākas augsnes korupcijai kā valsts pārvaldes un privātā biznesa krustojums.

Premjerministrs Kariņš ir pārsteigts par nelielo skaitu gultu, kas sāka darboties, par milzīgu iztērēto naudu. Kariņa kungam labāk painteresēties, kuri uzņēmumi ir saņēmuši pasūtījumus par dārgo medicīnas aprīkojumu un kam pieder šīs juridiskās personas. Tā vietā, lai dotos vasaras brīvdienās, Latvijas valdībai bija jāievieš jaunas koronavīrusa nodaļas. Dienu un nakti.

Patiešām – pat šī gada sākumā bija zināmi delta koronavīrusa izplatības draudi. Latvijā ir daudz pamestu slimnīcu, kuras par minimālām izmaksām varētu pārvērst par Covid-19 ārstēšanas nodaļām. Un par to bija sarunas ar lieliem būvniecības nozares speciālistiem. Piemēram, Linezera slimnīca vai bērnu slimnīca "Gaiļezers". Valdībai bija pienākums koronavīrusa laikā mīkstināt imigrācijas noteikumus un piesaistīt uz mūsu valsti medmāsas un ārstus no ārvalstīm, uzdodot šo personālu pieņemt darbā īpašām starptautiskām darbā iekārtošanas aģentūrām. Piemēram, pēdējā gada laikā vairākas Austrumāzijas valstis ir veiksmīgi pārvarējušas koronavīrusu. Mēs ar savu algu varētu konkurētspējīgi piesaistīt šos medicīnas darbiniekus un dažu vasaras mēnešu laikā iemācīt viņiem valsts valodas pamatus un mūsu valstī pieņemtos medicīniskos protokolus.

Medicīnas profesionālās organizācijas šai valdībai ir jau noteikušas skaidru diagnozi – atkāpties!

Krīzes situācija Latvijā būtu jāpārvalda bezpartejiskam profesionālim. Un pirmām kārtām jāizmanto ekspertu pieeja tieši Veselības ministrijas vadībā. Neviens no jums, cienījamie koalīcijas kolēģi, taču neļaus bijušajam mūziķim jūs operēt, tad kāpēc jūs vēlaties, lai viņš vadītu medicīnu visā mūsu Latvijā?

Lūdzu neatbalstīt valdības lēmuma projektu.

Paldies.

Sēdes vadītāja. Vārds deputātam Jurim Rancānam. Lūdzu!

J. Rancāns (JK).

Labdien vēlreiz, kolēģi! Es no savas puses tikai gribēju piebilst – nu, man ir ļoti skumji šodien skatīties, kā demokrātiskās tiesības tiek izmantotas, lai kavētu krīzes pārvarēšanas procesu, lai kavētu vakcinācijas procesu.

Kolēģi, tā problēma ir tāda, ka mēs tiešām... Daļa cilvēku, protams, būdami maldināti, visticamāk, tomēr liek savas personīgās intereses un individuālo komfortu augstāk par visu, arī par valsts interesēm, par sabiedrības interesēm, bet tā tas nestrādā.

Es gribētu izteikties arī par šodienas glābēju... daļu, protams, no glābējiem... šo akciju, kurā viņi izmantoja tiesības protestēt, lai kavētu vakcinācijas procesu. Kolēģi! Nu, tas ir pilnīgs nonsenss. Tas ir tas pats, kā mediķi tagad teiktu: "Piedodiet, kolēģi, nelietojiet dūmu detektorus!" Nu, aptuveni tā tas izskatās.

Es gribu pateikt paldies visiem mediķiem, kas glābj cilvēku dzīvības. Savukārt tiem darbiniekiem, kas piedalījās šajā akcijā, būdami potes nobiedēti, es gribētu pajautāt: "Ja jūs baidāties no potes, ko jūs darīsiet reāla ugunsgrēka gadījumā?" Tas ir viens jautājums.

Nākamais, ko es aicinātu atcerēties visiem šiem glābējiem, – glābēju misija ir glābt cilvēku dzīvības, nevis tās apdraudēt, tajā skaitā, pārnēsājot vīrusu.

Kolēģi! Glābēji! Kurš atbildēs par pārslogotām slimnīcām un mirušajiem cilvēkiem? Sabiedrība, visticamāk – un pat ne visticamāk, bet simts procenti –, to prasīs no politiķiem. Sabiedrība neteiks: "Tie glābēji, kas stāvēja tajā akcijā, ir atbildīgi par pārslogotajām slimnīcām, un uz viņu sirdsapziņas ir mirušie cilvēki." Ņemiet to vērā.

Un vēl – runājot par šīm lietām. Es aicinu netraucēt vismaz tiem cilvēkiem, kuri vēlas vakcinēties. Es aicinu Iekšlietu ministrijas pārstāvjus atrast laiku un līdzekļus, lai šiem konkrētajiem VUGD pārstāvjiem, kas piedalījās šai akcijā, izskaidrotu un atrastu tādus izglītojošos pasākumus par imunoloģijas jautājumiem, kas mazinātu viņu iracionālās bailes no vakcīnas.

Nu, kolēģi, tas tiešām ir traģiski, ka valsts pārvaldes iestādes darbinieki, tur būdami, apšauba pašas šīs valsts izdotos rīkojumus un pretojas tiem. Pie tam viņi savu argumentāciju, respektīvi, tās savas iracionālās bailes, balsta uz ko – uz soctīklos sagrābstītām puspatiesībām, puspētījumiem, nesaprotamām publikācijām! Man brīžiem tiešām... es esmu šokēts par to, ka cilvēki nespēj elementāras lietas savilkt kopā. Šobrīd Dānija, Norvēģija, Zviedrija ir atcēlušas visu, tāpēc ka ir vakcinācijas aptvere.

Pēc tā dēvēto antivakseru nostāstiem, šiem visiem... 90... cik tur procentiem cilvēku jau ir jābūt? Es nezinu, kam ar viņiem bija jānotiek. Un to neredz neviens no šiem antivakseriem. Viņiem ir teorija, ka visi mēs mirsim pēc vakcīnas. To neapstiprinās nevienā brīdī nekas, bet tas tiek uztverts nopietni. Cilvēki mēģina atrast pat juridiskas kaut kādas kļūdas, lai nepieļautu vakcinācijas veicināšanu, tai skaitā pasākumus, lai mēģinātu pierādīt, ka tikai viņi ir tie gudrie, ka valstij šie pasākumi nav jāveic. Bet šeit Valaiņa kungs pareizi norādīja, ka, iespējams, būtu jābūt vēl stingrākai nostājai.

Es aicinu katru antivakseri uzņemties atbildību par slimnīcās mirušajiem cilvēkiem. Šīs nāves bija novēršamas ar vakcināciju.

Paldies, kolēģi, par uzmanību.

Sēdes vadītāja. *(Ar kādu sarunājas.)* Atvainojiet... Vārds deputātam Mārim Možvillo. Lūdzu!

M. Možvillo (Neatkarīgie).

Labdien, cienījamā sēdes vadītāja! Labdien, kolēģi! Latvija šobrīd piedzīvo ne vieglākos laikus. Valsts varas un tautas atsvešinātība ir kļuvusi ļoti izteikta. Cilvēki sadalīti pēc dažādiem nosaukumiem, savas pārliecības, uzskatu un uzvedības pazīmēm. Vai ir iespēja tādiem apstākļiem beigties ar pozitīvu risinājumu? Mana atbilde šajā gadījumā ir – nē!

Kas ir par iemeslu situācijas saasināšanai? Jau kopš Covid-19 pirmsākumiem valdība un Saeima nāca ar aicinājumu uzticēties zinātnei, sekot padomiem un kopā pārvarēt šo slimību. Kas no tā iznāca? Mistiski vakcīnu iepirkumi, naudas aizņemšanās valsts vārdā, dārgi projekti vakcinācijas biroja izskatā, un tā varētu saukt vēl un vēl.

Kad pazuda uzticēšanās Saeimai un Ministru kabinetam? Es domāju, ka tas notika tad, kad Ministru kabinets pārprata deleģējumu un sāka uzvesties kā zilonis trauku veikalā. Te jāatgādina, ka šī gada janvāra notikumi, kad tika pieņemti Ministru kabineta noteikumi Nr. 360, kas no samērā racionāla dokumenta pārvērtās frankenšteinā, kas paralizēja valsti, radīja cilvēkos sašutumu un naidu pret valsts varu.

Jāatzīst, ka arī Saeimas deputāti tika padarīti par Ministru kabineta izdarību upuriem. Visas izdarības ar preču sarakstiem, uzņēmēju darbošanās aizliegumiem un neskaidriem atbalsta mehānismiem spriedzi uzkurināja arvien vairāk. Manuprāt, Veselības ministrija nespēja vadīt šo krīzi un diskreditēja sevi, un tas atsaucās uz visu valdības darbu.

Laiks ritēja, un pienāca vasaras atslābums kovidkrīzei. Nāca augusta beigas, un nācās konstatēt, ka pavasara mācība nav ņemta vērā, un atkal valdībā sākās pilna apmēra haoss.

Mācību uzsākšana klātienē, kur bija ļoti daudz neskaidrību, haoss ar pūļa testēšanu skolās, slimnīcu saucieni pēc palīdzības, saslimušo pieaugums – tam visam galā šīsdienas apstiprinājums jaunajiem Ministru kabineta noteikumiem, kas ir vēl lielāks haoss, lai gan mēs aicinājām pārstrādāt Ministru kabineta noteikumus Nr. 360 cilvēkiem saprotamā valodā – tā, lai visiem ir skaidrs, ko valsts grib no saviem pilsoņiem, lai kopēji varētu pārvarēt šo krīzi.

Nav skaidri saprotams, kas notiek ministru un ierēdņu galvās, ka tā vietā, lai klausītu zinātni (uz to visu laiku aicināja tautu), tiek izstrādāti un pieņemti neizskaidrojami noteikumi un rīkojumi. Nedomāju, ka sīku iemeslu pēc no valdības konsultēšanas atteicās ekspertu komanda. Tad rodas jautājums – kuram ir un kuram nav jāklausa zinātnei?

Arī zinātne ne vienmēr spēj atbildēt uz visiem jautājumiem – vai eksistē vai neeksistē pūļa imunitāte, vai profilakse var palēnināt inficēšanās ātrumu, vai vakcīnas ir tik nekaitīgas. Liela daļa jautājumu palika bez atbildes. Vai arī – atbildēt sāka cilvēki, kuru izglītība nebūt nebija saistīta ar medicīnu.

Noslēgumā. Es kā Saeimas deputāts un vēlētāju pārstāvis izsaku neuzticību Krišjāņa Kariņa vadītajai valdībai un aicinu Valsts prezidentu nekavējoties rīkoties, lai valdības galvgalī stātos Ministru prezidents, kurš spēj izvest valsti no krīzes, ministrijas vadītu ministri, kuri pārstāv Saeimā ievēlētos politiskos spēkus.

Šobrīd mums jāatzīst, ka valsts karo vairākās frontēs vienlaikus: kovidkrīze, bēgļu krīze, elektroenerģijas, degvielas cenu kāpums, medicīnas sistēmas pārslodze – un plus vēl totāla neuzticēšanās valdībai.

Esošie ministri ir karotāji? Manuprāt, nē, jo 13 ķeizariņi, kuri vada savas karalistes, plus viens pusķeizariņš un viens menedžeris Krišjāņa Kariņa personā, kurš mēģina savaldīt ķeizariņus... Rezultāts ļoti slikts.

Ir ļoti žēl, ka valstij nav prezidenta – valstsvīra, kurš spētu visu šo haosu savākt un uzlikt valsti atpakaļ uz sliedēm. Tā vietā mēs redzam pilnīgi no reālās dzīves atrautu personu, kura mēģina spodrināt savu tēlu ar apšaubāmām metodēm.

Cienījamie kolēģi! Atbalstot Ministru kabineta izstrādātos noteikumus, rīkojumus, mēs pakļaujam sabiedrību vēl neparedzētam dusmu un aizvainojuma vilnim, kas nekādi neveicina pietuvošanos uzvarai gan pār slimībām, gan citu veidu problēmām.

Aicinu katru ieklausīties savā sirdsbalsī un noraidīt Ministru kabineta izstrādātos noteikumus.

Paldies.

Sēdes vadītāja. Vārds deputātei Evijai Papulei. Lūdzu!

E. Papule (pie frakcijām nepiederoša deputāte).

Cienījamie kolēģi! Vai jūs pamanījāt, ka... Mēs šobrīd diskutējam par valdības rīkojumu, kurš ir nonācis Saeimā, bet vai jūs pamanījāt, ka šo rīkojumu nepārstāv valdības vadītājs un ka neviens ministrs neseko mūsu debatēm šodien? Zināmā mērā... Kādēļ?

Es gribētu sagaidīt, ka premjers uzrunātu Saeimu, jo tā būtu viņa personiskā atbildība – atbildība par to, ko šobrīd valdība ir nolēmusi.

Mēs visi saprotam, ka ir krīze veselības aprūpē, drīz būs krīze iekšlietās un drīz droši vien būs krīze arī izglītībā.

Tāpēc man... par lielu pārsteigumu un par lielu vilšanos... ir jāsaka, ka premjers nav savā vietā un... nav savā īstajā vietā, jo, pirmkārt, viņam nav drosmes šobrīd mums pašam izstāstīt, kādu rezultātu no šī rīkojuma īstenošanas viņš redz.

Otrkārt, ja premjers būtu paskaidrojis, kādēļ eksperti arī veselības jomā vairs nevēlas sadarboties ar valdību, kādēļ valdība prognozes neņem vērā un nedzird, ko saka zinātne...

Un, treškārt, droši vien tā būtu tikai pareiza cieņa... izrādīta cieņa Saeimai.

Ja Rancāna kungs uzskata, ka viņš jau pilda Ministru kabineta noteikumus un Ministru kabineta rīkojumu, tā ir viņa izvēle. Mums būtu jāpilda likumdevēja pieņemta... izvēle.

Es aicinu neatbalstīt šo rīkojumu un sūtīt to atpakaļ valdībai vēl kādu tehnisku grozījumu veikšanai, jo, visticamāk, tādu varētu būt daudz un nebūtu patīkami, ja Saeimai būtu ārkārtas sēdē... ne tikai rītdien budžeta kontekstā, bet arī turpmākajā kontekstā... būtu nepārtraukti jāsanāk, lai apstiprinātu tehniskus grozījumus.

Iespējams, ka šādi "tehniski grozījumi" (šos vārdus es lietoju pēdiņās) būs vajadzīgi izglītības sistēmai, jo jau šobrīd mēs zinām, ka trūkst skolotāju, skolu direktoriem jeb skolu vadītājiem nav īsti precīzi iedoti juridiski instrumenti, ko darīt ar tiem skolotājiem, kuru izvēle ir citāda, nekā varbūt cerētu sagaidīt pragmatiski domājoši cilvēki. Bet – katram ir savi iemesli.

Kā atrisināt to, ka varbūt liela daļa skolēnu, kuru vecāki neatbalsta zināmā mērā šādus pragmatiskus lēmumus... savus bērnus izglīto mājās paši? Ko mēs sagaidām no nākamās paaudzes, un kurš par to atbildēs? Es domāju, ka par to atbildība ir jāuzņemas premjeram un, jādomā, arī ministriem.

Līdz ar to aicinu neatbalstīt šo rīkojumu, prasot konkrētāku tehnisku labojumu un papildinājumu vismaz trīs nozarēs: veselības (tur droši vien arī kādreiz izsludinās – un jau tuvākajā nākotnē izsludinās! – krīzes situāciju), izglītības (nozares cilvēki lūdza pagarinājumu skolotāju darbībai līdz šā gada beigām vairāku iemeslu pēc, arī tajā ziņā, ka beidzas mācību semestris) un droši vien arī iekšlietu sistēmā.

Nozares gaida pragmatisku risinājumu, nevis vienkārši daudz pieminēto pātagu, jo mēs neesam lopi, mēs esam patstāvīgi cilvēki. Un šajā brīdī, Saeimas kolēģi, varbūt jūs varat neuzņemties atbildību premjera vietā, jo tas ir viņa darbs, kas jādara.

Aicinu neatbalstīt, dot atpakaļ Ministru kabinetam, veikt tehniskus grozījumus un tad pragmatiski atbalstīt kopēju problēmu risināšanu, nevis turpināt slēpt valdības kļūdas dažādu... vainagu izskatā. Šis rīkojums tiešām ir kļūdu vainags.

Paldies.

Sēdes vadītāja. Vārds deputātei Jūlijai Stepaņenko otro reizi.

J. Stepaņenko (pie frakcijām nepiederoša deputāte).

Kolēģi! Es Rancāna kungam gribētu mazliet par drosmi pakomentēt.

Jā, mēs dzirdējām to, ka atsevišķi deputāti... tostarp arī Rancāna kungs ir gana drosmīgs lepoties ar to, ka viņš ir saņēmis šo adatas dūrienu, bet uzskata, ka pārējie... tātad – dienestu darbinieki... no tā baidās. Es gan domāju, ka šeit ir vairāk stāsts par iekšējo drosmi stāvēt pretī dažādiem absolūti muļķīgiem lēmumiem. Rancāna kungs noteikti nevarētu ieiet piedūmotā telpā un izglābt cilvēku.

Ja mēs runājam par to, ko šobrīd valdība dara ar sabiedrību, tad mēs tiešām varam atgriezties pie kolektivizācijas pasākuma, kur arī bija tāpat: it kā – it kā! – tas nebija piespiedu kārtā, taču... Bija katrā pagastā tādi "brāļi banāni", kas noteikti... stāstīja par to, kas... kurš ko stāsta par tiem pašiem kolhoziem, un norādīja uz tām mājām, pie kurām ir jāpiebrauc un jāsavāc cilvēki. Jā, man ir morālas tiesības tā runāt, un es zinu, ka mani senči lepotos par to, ka es stāvu pretim šim "kolektīvajam labumam" (pēdiņās), jo mēs ļoti labi zinām, ka vienmēr, kad trūkst juridisku

argumentu, lai panāktu tādas vai citādas izmaiņas, tiek likts lietā "kolektīvais labums" vai "sabiedrības drošība".

Kolēģi! Jūs nevarēsiet nekādā veidā izlabot šo Ministru kabineta rīkojumu, ja jūs tagad to pieņemsiet. Jūs ļoti labi zināt, cik ļoti grūti Saeimai bija mēģināt izlūgties no Ministru kabineta... veikt tādus vai citus grozījumus. Saeimai ir jāparāda, ka Ministru kabinets ir kļūdījies – un kļūdījies ir nežēlīgi. Šī būs viena no lielākajām kļūdām Latvijas jaunāko laiku vēsturē, un jūs esat šīs kļūdas dalībnieki.

Es aicinu jūs kategoriski noraidīt šo Ministru kabineta rīkojumu. Izstrādājiet jaunu! Paskatīsimies, kāds tas būs, vai tas būs bez cilvēku diskriminācijas, un tad runāsim tālāk.

Paldies.

Sēdes vadītāja. Vārds deputātei Ļubovai Švecovai. Lūdzu!

Ļ. Švecova (pie frakcijām nepiederoša deputāte).

Paldies. Labdien! Diemžēl jāteic, ka šis rīkojums ir paraugdemonstrējums valdības iracionālai rīcībai – tieši valdības iracionālai rīcībai! – un valdošajā koalīcijā ietilpstošo politiķu iedomībai un ļoti lielai atsvešinātībai no realitātes un no reālās Latvijas tautas.

Kas to pierāda? Tieši pats fakts, ka cilvēki neuzticas valdībai, neuzticas politiķiem. Un tas izpaužas arī tajā ziņā, ka procentuāli ļoti liels ir nevakcinēto cilvēku skaits. Vai par to vajag vainot opozīciju un tos cilvēkus, kuri neuzticas valdībai? Nu, tas lai paliek uz to politiķu sirdsapziņas, kuri tādas lietas sludina publiski.

Diemžēl – jā... Dānijas, Norvēģijas un Zviedrijas tauta uzticas saviem politiķiem, uzticas valdībai, un viņu uzticēšanās balstās faktā, ka valdība ciena, respektē un godīgi runā ar savu tautu.

Diemžēl mūsu politiķi melo. Diemžēl mūsu valdošā koalīcija pieņem lēmumus lielākoties – sākotnējā posmā – aiz slēgtām durvīm, nevis atklāti un informējot sabiedrību.

Diemžēl mūsu valdošā koalīcija sākotnēji izšķērdēja ļoti daudz līdzekļu, kuru saņēmēji atrodas sponsoru vidū... politisko spēku... šo politisko spēku kontekstā... un arī kuri izmantoja, iespējams, ļaunprātīgi šos līdzekļus; uz to norāda arī Saeimas izmeklēšanas komisija – uz tiem riskiem un faktiem.

Diemžēl Latvijā valdošā koalīcija nodokļu maksātāju nomaksāto naudu izšķērdē pētījumos, darba grupās, izbraukuma sēdēs. Diemžēl mierīgi kārtējo reizi iet atvaļinājumos un atpūšas tad, kad notiek kritiskas situācijas un notiek sarežģīti un krīzes momenti pārvaldībā un valsts darba organizācijā. Un vainot tajā cilvēkus vai opozīciju ir vienkārši neētiski, netaisnīgi un neobjektīvi.

Objektīvi – iracionāli rīkojas gan premjers, gan prezidents, kurš tagad arī saslima un kurš pērk sev dārgas klavieres tā vietā, lai domātu par tiem cilvēkiem, kuri, iespējams, paliks bez darba, un tām nozarēm, kurām tagad atkal katastrofiski... būs iztrūkums gan attīstības līdzekļos, gan vispār izdzīvošanas līdzekļos.

Jā, pirms vainot citus, būtu jāizpilda savs mājasdarbs. Un šajā gadījumā gan valdības, gan ministru darbs, mājasdarbs, bija rīkoties cilvēku interesēs, skaidri, saprotami runāt, konsekventi

rīkoties un arī lietderīgi izmantot līdzekļus. Bet diemžēl... Mēs redzam, kā notika ar vakcīnu iepirkumu. Mēs redzam, kādi līdzekļi ir novirzīti vakcinācijas birojam, avīzei.

Mēs redzam, ka cilvēkiem, kas runā krievu valodā, nebija un nav iespējas izvēlēties citu vakcīnu, kuru, iespējams, viņi vēlētos un labprāt veiktu vakcināciju. Šīs sabiedrības daļas intereses un uzskati tiek pilnīgi ignorēti.

Un tagad valdošā koalīcija, valdošie politiķi uzskata, ka opozīcija vai cilvēki ir iracionāli. Paskatieties spogulī uz sevi, lūdzu, vispirms un tikai pēc tam vainojiet citus! Izpildiet savu mājasdarbu! Esiet atklāti pret sabiedrību! Un esiet arī racionāli domājoši, pamatojot savus lēmumus, nevis rīkojieties tā, kā jūs jau rīkojāties, – aizliedzāt pirkt apakšbikses, bet atļāvāt pirkt alkoholu.

Un, piedodiet, šajā gadījumā... Šis rīkojums nav atbalstāms, jo tas ir nepārdomāts, tas nerespektē sabiedrību, un tas arī pēc būtības nerisina reāli to problemātiku, ar kuru mēs esam tagad saskārušies.

Paldies.

Sēdes vadītāja. Vārds deputātei Kristai Baumanei. Lūdzu!

K. Baumane (AP!).

Cienījamā sēdes vadītāja! Godātie kolēģi un kolēģes! Visi, kas mūs skatās un klausās! Lēmums, ko mēs šobrīd skatām, bija jāpieņem vasarā, kad uz to ar datos pamatotiem argumentiem un prognozēm aicināja veselības ministrs un eksperti.

"Ja neko nedarīsim, rudenī delta variants pļaus mūsu seniorus," teica veselības ministrs, bet viņam pārmeta biedēšanu. Faktiski visu pandēmijas laiku, bet jo īpaši pēdējā laikā stingrākai Covid-19 vīrusa izplatības ierobežošanai visiem spēkiem pretojas gan mūsu koalīcijas partneri, nozaru ministri, kas sliktākajā gadījumā nodarbojas ar aktīvu pretdarbību, labākajā – neko nedara un klusē, gan brīžiem arī valdības vadītājs.

Tas gan nav īsti precīzi. Valdības vadītājs nevis klusē, bet kādreiz kaut ko dusmīgu pasaka, bet ar to nepietiek. Premjeram ir jāuzņemas līderība. Viņa loma kopīgā darbā pie vīrusa apkarošanas ir izšķiroša, lai visi darītu savu darbu un vienoti stāvētu aiz vajadzīgiem, lai arī nepopulāriem lēmumiem, nevis tikai viens veselības ministrs, kuru pēcāk kritizēt un vainot it visā.

Kariņa kungs, jūs esat atbildīgs, lai Ministru kabinets strādā kā vienota komanda, nevis kā līdaka, vēzis un gulbis – velk ratus katrs uz savu pusi.

Ar Covid-19 inficēto skaits kopš jūlija beigām ir desmitkāršojies, bet vēl 21. septembrī premjera partijas vadītājs publiski teica, ka papildu ierobežojumi neesot vajadzīgi. Ekspertu viedoklis vasarā netika uzklausīts. Vajadzēja sagaidīt pārpildītas slimnīcas un mediķu nesenos izmisīgos kliedzienus par katastrofu, ne jau vairs ieteikumus.

Gandrīz divu gadu, divu garu pandēmijas gadu, gaitā klausoties politiķu, īpaši opozīcijas pārstāvju, debates gan no šīs tribīnes, gan citviet publiskajā telpā, brīžiem ir grūti noticēt savām ausīm. Jūs, kas aicināt valdību atcelt visus ierobežojumus un piesardzības pasākumus, uzstājaties pret pienākumu vakcinēties noteiktu profesiju pārstāvjiem, uzstājaties pret vakcināciju kā tādu un sējat sabiedrībā šaubas, aicināt nevilkt sejas aizsargmaskas un dramatiski plēšat tās kameru priekšā, – vai jūs tiešām tik ļoti ienīstat Latvijas iedzīvotājus, ka vēlaties, lai viņi saslimst ar

Covid-19 un mirst? Šis vīruss ir skāris katru Latvijas ģimeni. Nu kā var pret to tik nejūtīgi un cietsirdīgi izturēties?!

Vien pēdējo nedēļu laikā manā plašajā radu lokā no kovida nomira omīte un viņas meita. Abas – nevakcinētas. Tikmēr vīrs staigā apkārt slims, ignorē visas prasības un izplata vīrusu tālāk. Vakcinētas draudzenes ģimenē saslima desmitgadīga meitiņa. Manai meitai arī ir 10 gadi, un es ar milzu bažām salecos, kad dzirdu viņu ieklepojamies, – uztraucos, vai tas ir sezonāls klepus, parasts vīruss vai Covid-19.

Ierobežojumi mums visiem ir nepatīkami – kā cilvēkiem, tā uzņēmumiem. Taču mums kā atbildīgiem sabiedrības locekļiem ir jādara viss, kas ir mūsu spēkos, lai izvairītos no saslimšanas un vīrusa izplatīšanas tālāk. Pirmkārt, jāvakcinējas.

Godātie kolēģi, kas to vēl nav izdarījuši politisku iemeslu dēļ! Aicinu jūs izturēties kā atbildīgiem, pieaugušiem cilvēkiem, nevis kā begemotam, kuram bail no potes. Ir tāda brīnišķīga padomju laika multfilma "Begemots, kurš baidījās no potēm", ko veidojis mākslinieks Sutejevs. Filmas galvenais varonis begemots visādi cenšas izvairīties no obligātās potes pret dzelteno kaiti, līdz beigās saslimst un nokļūst slimnīcā. Ļoti pamācoši. Iesaku noskatīties.

Otrkārt, godprātīgi jāievēro noteiktie ierobežojumi, lai cik tie būtu neērti. Ja mēs to nedarīsim, būs vēl sliktāk. To saka ne tikai viens valdības ministrs, bet speciālisti un mediķi. Un viņi zina, ko runā.

Mēs šeit esam ne tikai sabiedrības locekļi. Mums, kas esam politiķi, ir jādara savs darbs, tātad jāpieņem arī nepopulāri lēmumi, kas nepieciešami, lai glābtu dzīvības. Kā jau teicu, uzskatu, ka pareizais brīdis šim lēmumam bija vasarā. Nākamais labākais brīdis bija vakar. Tas ir nokavēts. Un nu nākamais labākais brīdis ir šodien.

Kolēģi, aicinu darīt savu darbu un atbalstīt... un pēc tam vienoti kopā strādāt, lai glābtu cilvēku dzīvības un atgrieztos samērā normālā dzīvē.

Paldies.

Sēdes vadītāja. Vārds deputātei Ilgai Šuplinskai. Lūdzu!

I. Šuplinska (pie frakcijām nepiederoša deputāte).

Labdien! *Loba dīna! Jõvā pāva!* Klausoties šīsdienas sēdi, nāk prātā tikai klasiskā literatūra un tas teiciens, ka daži vienmēr būs vienlīdzīgāki par citiem.

Ņemot vērā, ka arī es esmu viena no tām eksministrēm, kas jau iepriekšējā vilnī nepārtraukti norādīja uz vienu noteiktu vecuma grupu, kas nepārtraukti cieš šajā periodā, es šoreiz savu uzmanību veltīšu tikai tiesiskuma aspektam un tam, ko mēs redzam arī šajā konkrētajā rīkojumā Nr. 720... Ministru kabineta noteikumos attiecībā uz bērniem.

Īstenībā ir tā, ka pieminētā Norvēģija, Dānija un Zviedrija varēja atcelt savus ierobežojumus, jo cilvēki vecuma posmā "50+" tur ir vakcinēti – 80 vai 100 procenti. Tas ļāva pārējai sabiedrības daļai, tieši jaunajiem un darbspējīgajiem cilvēkiem, vakcinēties patiešām brīvprātīgi.

Un īstenībā jāsaka milzīgs paldies tieši tiem izglītības nozares cilvēkiem, droši vien arī sociālajiem darbiniekiem... un, kā liecina Kultūras ministrijas dati, arī kultūras darbiniekiem, kas

jau šobrīd ir vakcinējušies, – 75 procenti... Dažos atsevišķos, jāsaka, uzņēmumos – līdz 100 procentiem.

Ko mēs redzam šajos ārkārtas noteikumos? Mēs redzam, ka tieši šajā jomā pieprasa simtprocentīgu vakcināciju. Pavasarī skolas neatvēra, jo bija jāpasargā vecākā paaudze. Šobrīd pieprasa to profesiju vakcinēšanos, kurās jau tā akūti pietrūkst strādājošo.

Līdz ar to mēs atgriežamies pie bērnu tiesībām. Maz, ka... viņi vispār, principā, netiek norādīti... pie tā, ka ir iespējama produktīva un kvalitatīva dzīve... un visu laiku vai nu tiek aizmirsti, vai tiek pieminēti tikai garāmejot, bet... Principā šobrīd tiek noteikts arī tas, ka... Viņi prasa... Viņu tiesības tiek samazinātas, un viņi būs tā riska kategorija, kuru vecākiem pēc 15. novembra, visticamāk, nāksies zaudēt darbu.

Un te nav stāsts par iracionalitāti, par sabiedrības nerespektēšanu, par neizglītotību. Te ir stāsts par to, ka katrs cilvēks ir indivīds un viņam patiešām var būt absolūti objektīvi iemesli, kuru dēļ simtprocentīga vakcinācija nenotiek vienā vai otrā profesionālajā grupā. Un tieši tāpēc šī profesionālā grupa nav jāpakļauj iznīcībai.

Un vēl viena lieta. Ļoti absurda ir situācija, par ko jau kolēģi runāja, – kā tika pieņemti izglītības sakarā lēmumi vasarā. Arī mans viedoklis ir tāds, ka vasara bija pastiprināti jāvelta ļoti daudziem mājasdarbiem, to skaitā testēšanas sistēmas sakārtošanai, veselības aprūpes pieejamības palielināšanai un, starp citu, ventilācijai un vēdināšanai katrā skolā, nevis citiem darbiem, "augstas gatavības" projektiem, ko šobrīd redzam kā neizpildāmus.

Absurds notiek augstākajā izglītībā. Mēs skaidri redzam, ka attālinātais darbs un attālinātās studijas ir nākotne. Šobrīd mēs redzam, ka arī tur ir pieprasīta simtprocentīga vakcinācija.

Kas notiek ar mūsdienu jaunatni? Tikko ir iznācis pētījums, kura autors ir Mārtiņš Kaprāns. Viņš raksta: 2020. gadā astoņarpus tūkstoši ir atgriezušies Latvijā, 12 tūkstoši ir izbraukuši, pārsvarā cilvēki 20–30 gadu vecumā. Šībrīža aptauja, kas ir veikta tieši jauniešiem vecumposmā no 18 līdz 24 gadu vecumam, liecina, ka katrs ceturtais ir gatavs pamest mūsu valsti.

Tas nozīmē tikai to, ka šajā krīzes situācijā mēs nespējam dot pārliecību nedz par elementāro pamatvajadzību nodrošināšanu, nedz par kvalitatīvas dzīves nodrošināšanu. Un tāpēc man gribētos, lai patiešām šie Ministru kabineta noteikumi tiktu pārstrādāti un tajos patiešām tiktu uzsvērtas būtiskākās jomas, kur Veselības ministrijai ir atbildība par noteiktā vecumposma vakcinēšanas jaudas palielināšanu un kur... patiešām tiktu noņemta šī diskriminējošā prasība, kas ir noteiktās nozarēs.

Es ļoti ceru, ka... kolēģiem visās pusēs ir jāsadarbojas, un te ir iespējami risinājumi, bet šībrīža variantā... Šī ārkārtas situācijas izsludināšana ne tikai nerisina problēmu, bet papildus rada haosu, neizpratni, neuzticēšanos un īstenībā paildzina kovidkrīzi Latvijā.

Sēdes vadītāja. Vārds deputātam Edgaram Tavaram. Lūdzu!

E. Tavars (ZZS).

Cienījamā sēdes vadītāja! Godātie kolēģi! Šuplinskas kundze, kas runāja pirms manis, jau pateica daļu no tā, ko es gribēju teikt saistībā ar izglītību. Taču ir lietas, kuras vēl šodien nav izskanējušas.

Par to, par ko brīdināja arī Saeimas opozīcija, – par visnotaļ augsto saslimstības rādītāju mūsu valstī, hospitalizēto skaitu un pat nāves gadījumiem, ko izraisa Covid-19 vīruss. Citstarp arī par to, ka vēl aizvien daudzās vietās... izrādās, nav pieejamas vakcīnas tiem, kuri nupat kā ir izlēmuši vakcinēties, īpaši senioriem. Tādi gadījumi ir – un ne viens vien. Un par visu šo ārkārtas situāciju, kas mūsu valstī faktiski ir iestājusies... un uz ko aicina arī nozares profesionāļi, mediķi, – ka valdībai ir jāpieņem stingri – stingri! –, skaidri, saprotami un efektīvi lēmumi un jāpārstāj, es atvainojos, muļļāties.

Cilvēku šķirošana, cilvēku diskriminācija un tamlīdzīgi... Absolūti neloģiski lēmumi.

Tas, ka valstī būtu nepieciešama ārkārtas situācija pēc būtības, – tas ir acīmredzams, bet šim konkrētajam lēmumam par ārkārtas situāciju nāk līdzi Ministru kabineta rīkojums, kuru apšauba ne tikai ugunsdzēsēji, kas šodien pulcējās pie Saeimas nama, ne tikai policisti, ne tikai daudzi pedagogi, bet arī Tieslietu padome, kuras vēstuli mēs visi šodien esam saņēmuši. Vai kāds var teikt, ka šie cilvēki ir sabiedrības neizglītotākā daļa? Viņi ir tie, kuri neko nesaprot, kuriem nav izglītības?

Šie lēmumi, kas ir pieņemti... Tas, kas ir šajos noteikumos, Ministru kabineta rīkojumā Nr. 720, – tās ir šausmas, tā man teica arī kolēģi no mūsu frakcijas. Ir neskaitāmi piemēri. Es varu pateikt savu piemēru. Mani dēli – septiņgadīgs un vienpadsmitgadīgs – nevarēs tagad spēlēt basketbolu, bet uz kinoteātri viņi varēs iet. Vai tas ir pareizi?

Mēs aicinājām Saeimas deputātus vakcinēties; līdz šim, ja pareizi noprotu, aptuveni 95 procenti deputātu ir saņēmuši vakcīnu, a Saeimas sēdēs klātienē mēs piedalīties nevaram. Bet tajā pašā laikā uz spēļu zāli klātienē spēļu automātu spēlēt iet mēs varam.

Un, starp citu, Saeimas Juridiskajā komisijā šajā nedēļā mēs diskutējām, vai, sēžot pie šī spēļu automāta, vēl varēs dzert alkoholu; vai tomēr būs jāaiziet daži soļi līdz bāra letei, lai varētu paņemt alkoholu. Nopietni! Tā vietā, lai mēs risinātu visus šos kāzusus, kas ir sastrādāti Ministru kabinetā, mēs runājam par visu ko citu.

Tas ir sistemātiski – lēmumi no valdības puses un no koalīcijas partiju un deputātu puses, kas ir sabiedrībai... absolūti zaudējuši jebkādu uzticēšanos. Tāpēc arī ir šī problēma, ka cilvēki netic valdībai, netic valstij, daudzi netic arī tam, ka šī vakcīna viņus var pasargāt no letāla iznākuma, tic, ka cilvēki var nenomirt... Katrā ziņā šī iespēja ir daudz zemāka nekā tad, ja tu neesi vakcinējies.

Jūs baidāties iet un godīgi runāt ar cilvēkiem šeit pat, pie Saeimas nama, godīgi pateikt... Es ar savu piemēru... es eju un stāstu – jā, es esmu vakcinējies, es šeit stāvu pilnīgi, absolūti dzīvs; tas ir mans risks, tā ir mana atbildība, es to nevaru uzspiest nevienam. Ir jābūt brīvprātības principam, līdzīgi kā tas bija Dānijā, un tur rezultāti ir pilnīgi citi.

Mēs... Domājot par cilvēku fizisko veselību, mēs aizmirstam par cilvēku garīgo veselību. Cilvēki jau... daudzi ir izmisumā! Mēs regulāri varam lasīt ziņas par jaunām pašnāvībām, par sašķeltām ģimenēm, par tēmām, par kurām ģimenes locekļi vairs nerunā; starp citu, vakcinācija ir to skaitā.

Šis jautājums, kā valdība šo krīzi vada, ir ļoti, ļoti sašķēlis mūsu sabiedrību, ir sanaidoti kolektīvi, sanaidotas ģimenes. Cilvēku ticība valstij ir būtiski – būtiski! – iedragāta. Ir ļoti daudz piemēru. Un profesijas... Un šī rīkojuma izpildes laikā – vēl jo vairāk... Mēs redzam arī, kā daudzos gadījumos valdība pati rīkojas: starp citu, ārkārtas stāvoklis ir sācies, bet mēs pabeigsim vēl mūsu komandējumus. Un tamlīdzīgi.

Tā ka, kolēģi, ir jārīkojas daudz izlēmīgāk un daudz stingrāk.

Bet šādu brāķi, kas nāk līdzi šim ārkārtas situācijas izsludināšanas lēmumam... Šie noteikumi, Nr. 720, nekādā gadījumā nav atbalstāmi. Balsošu "pret".

Paldies.

Sēdes vadītāja. Vārds deputātam Igoram Pimenovam. Lūdzu!

I. Pimenovs (SASKAŅA).

Cienījamās deputātes un godātie deputāti! Tik tiešām tas ir tiesiski vāji sagatavots un pārstrādājams dokuments.

Atstādināšanas no darba dēļ Ministru kabineta rīkojumu "Par ārkārtējās situācijas izsludināšanu" var apstrīdēt administratīvajā tiesā.

Jau ir judikatūrā Latvijas Republikas Senāta Administratīvo lietu departamenta 2020. gada 6. jūlija lēmums lietā "Ārkārtas situācijas laikā Covid-19 dēļ noteikto ierobežojumu apstrīdēšana". Lēmums ir šāds: "Persona ir tiesīga apstrīdēt un pārsūdzēt Ministru kabineta 2020. gada 12. marta rīkojumu Nr. 103 "Par ārkārtējās situācijas izsludināšanu", ar kuru visā valsts teritorijā tika izsludināta ārkārtējā situācija ar mērķi ierobežot Covid-19 izplatību, tikai daļā, kas satur vispārīgo administratīvo aktu. Turklāt arī vispārīgo administratīvo aktu persona var apstrīdēt un pārsūdzēt tikai tad, ja persona atrodas to personu lokā, uz kuru attiecas ar vispārīgo administratīvo aktu uzliktais pienākums vai ierobežojums." Es atvainojos par šo garo citātu, bet tas ir ļoti svarīgi.

Tas lēmums nozīmē, ka pēc tam, kad jau jaunās ārkārtējās situācijas apstākļos darbinieks saņem darba devēja rīkojumu par atstādināšanu no darba, darbinieks var to apstrīdēt vispārējās jurisdikcijas tiesā un vienlaikus prasīt tiesu... vērsties Satversmes tiesā Ministru kabineta rīkojuma atcelšanai. Par šādu iespēju jau runāja deputāti šajās debatēs. Es secinu, ka ir jāgaida no darba atstādināto personu iesniegumu plūsma.

Ir vēl divas lietas, kuru sakarā es gribētu runāt.

Pārejas periods līdz 18. oktobrim... par ierobežojumu piemērošanu attiecībā uz kultūras pasākumu rīkošanu... ir pārāk īss. Krievijas teātra mākslas festivāla "Zelta maska" izrāžu datumi... izrādes, kuras ieplānotas un uz kurām biļetes izpārdotas vēl pavasarī, ir arī pēc 18. oktobra.

Es lūdzu, lai Rancāna kungs kā ziņotājs kontrolētu un nodotu valdībai... Lūdzu arī kultūras ministru Puntuļa kungu tomēr respektēt teātra izrāžu apmeklētāju intereses būt konsekventi paļāvīgiem un neattiecināt ārkārtējās situācijas ierobežojumus uz tiem kultūras pasākumiem, uz kuriem biļetes tika pārdotas pirms ārkārtējās situācijas izsludināšanas.

Un vēl. Tas, ka vairumam mūsu līdzpilsoņu turpmāk būs jāstrādā attālināti, var būt nopietns trieciens gan sabiedriskās ēdināšanas nozarei, gan it īpaši skaistumkopšanas nozarei, jo zūd motivācija apmeklēt frizierus un manikīres.

Es aicinu tomēr šo situāciju izanalizēt un izdarīt attiecīgus grozījumus Covid-19 infekcijas izplatības seku pārvarēšanas likumā, lai novērstu šo izaicinājumu un nodrošinātu kompensācijas nozaru darbiniekiem.

Noslēdzot savu uzrunu, es tomēr secinu, ka pats par sevi šis dokuments, iespējams, arī nepieciešams, bet izstrādāts tas ir ļoti vāji, tāpēc es pieļauju, ka daži mani kolēģi, arī citu frakciju deputāti, šo dokumentu neatbalstīs, bet balsojot atturēsies.

Paldies.

Sēdes vadītāja. Vārds deputātam Ērikam Pucenam. Lūdzu!

Ē. Pucens (pie frakcijām nepiederošs deputāts).

Labdien, cienījamie kolēģi! Mēs redzam, ka mūsu valsts tiesībsargs ir nācis ar vēstījumu, ka Latvijā 600 tūkstoši iedzīvotāju ir uz nabadzības sliekšņa. Pēc šī valdības rīkojuma pieņemšanas būs nevis vairs 600 tūkstoši tādu iedzīvotāju, bet būs jau daudz vairāk.

Šeit es gribu pieskarties dažām grupām.

Gribētu sākt ar skolotājiem. Kā mēs zinām, mums ir ļoti daudz jaunu skolotāju, kuri ir paņēmuši studiju kredītus, kuri ir cerējuši, ka viņi varēs strādāt, taču tagad, izsludinot šo ārkārtas situāciju, sanāks tā, ka viņi zaudēs darbu, bet pirms tam viņi vēl dabūs maksāt par kovidtestiem, lai nostrādātu šo pēdējo mēnesi. Un pēc tam viņi, tā teikt, tiks aizsūtīti dīkstāvē vai atbrīvoti no darba. Nu tad arī šie cilvēki nonāks tajā grupā, kuriem būs vajadzīga sociālā palīdzība.

Un pats interesantākais – šie sociālie pabalsti, šī palīdzība, par ko te mums stāsta koalīcijas partneri, Nacionālā apvienība, valdības vadītājs. Tur tā interesanti sanāk, ka vispirms tev jākļūst gandrīz par nabagu, lai tu kaut ko vispār saņemtu. Vai – vispirms tevi sašķiros, un tad tu varbūt arī kaut ko dabūsi.

Vakardien ļoti interesanta situācija bija vērojama pie vairākiem vakcinācijas punktiem... Arī pie manis vērsās vairākas skolotājas, kuras sacīja, ka nu jau vairs nekas nav darāms un ka viņas jūtas ļoti, tā teikt, izmantotas. Un viņas, saprotot, ka Kuldīgā rindas ir ļoti garas, devušās uz Ventspili.

Un piebrauc kundzīte gados, kura ir no laukiem, kura ir atbraukusi ar taksi, sagrabinājusi to naudu, lai nokļūtu uz šo vakcinācijas punktu, un saprot, ka šodien šeit neko nedabūs. Un tā arī šī kundzīte devās atpakaļ uz savu dzīvesvietu.

Visu vasaru varējām kārtot, lai varētu cilvēki vakcinēties, bet beigās saspiedām tik īsā laikā, ka nevaram neko. Nu "paldies" ministram – ļoti "veiksmīgi".

Otrā grupa, par kuru es gribētu runāt, ir Valsts policijas darbinieki. Mēs zinām, ka Valsts policijā nav tas lielākais atalgojums bijis un daudzi cilvēki ir gājuši tur strādāt, sava patriotisma vadīti. Un tagad ar šo rīkojumu arī šī cilvēku grupa tiks, kā teikt, izmesta mēslainē. Vai tā ir vienlīdzīga attieksme? Nu, un kur paliks mums kā sabiedrībai šis drošības faktors, ja pēkšņi Valsts policija vairs nespēs nodrošināt kārtību? Nav jau nekur atbildēts, cik tad liels būs šis "nekomplekts" – cik vairs nebūs policistu, kas rūpējās par sabiedrības drošību.

Valsts iekšējā drošība bija pirms kāda laika prioritāte Valsts prezidentam Levita kungam un Ministru prezidentam Kariņa kungam, tagad laikam vairs nav. Nu, lieliem kungiem īsa atmiņa, var būt arī tā.

Trešā grupa ir ugunsdzēsēji. Ir pilnīgi skaidrs, ka ugunsdzēsēji nedrīkst doties streikā. Taču mums ir viens tāds deputāts... nu, es nezinu, kā viņu saukt... Saeimas talants, es viņu tā saukšu, kurš saka, ka ugunsdzēsējiem nav drosmes. Ugunsdzēsējiem nav drosmes?! Jā, Rancāna kungs.

Drosmes nav ugunsdzēsējiem, kuri glābj dzīvības, kuri par niecīgu atalgojumu riskē un kuri dodas šajās diennakts maiņās, strādā?! Un jūs sakāt, ka viņiem nav drosmes!

Nu, dzīve... Dievs nav mazais bērns, Rancāna kungs. Citreiz ir jādomā, ko runā.

Un ceturtā grupa, kuru es gribētu pieminēt, ir sociālās aprūpes darbinieki. Ir noteikts, ka arī viņi ir obligāti vakcinējama grupa. Tie ir cilvēki, kuri dodas pie veciem cilvēkiem, strādā tur, kur tā jau ir smagi, un viņi to dara vai nu pārliecības pēc, vai varbūt arī patriotisma vadīti. Nu, katrs cilvēks izdara šo izvēli. Un tad man ir jautājums: kas notiks, ja šie cilvēki arī dosies prom? Kas tur ies strādāt? Neviena ministrija nav atbildējusi, cik liels ir šis "nekomplekts".

Nu, tad...

Sēdes vadītāja. Paldies. Jūsu debašu laiks ir beidzies.

Vārds deputātei Andai Čakšai. Lūdzu!

A. Čakša (pie frakcijām nepiederoša deputāte).

Labdien, kolēģi! Es gribētu sākt ar to – teikt lielu paldies visiem tiem iedzīvotājiem, kuri šajās dienās ir devušies pēc savas vakcīnas. Man gan ļoti žēl, ka viņi netiek pie savas vakcīnas ātri. Kaut gan valdība kā savu prioritāti jau ilgu laiku ir uzstādījusi vakcināciju, viņiem joprojām šajās dienās ir jāstāv četras piecas stundas rindā, lai saņemtu savu vakcīnu.

Es teiktu, ka, ja to mēs saucam par sagatavošanos situācijai, ka mēs esam gatavi vakcinēt cilvēkus, tad... tas tā nav.

Otrs. Ja mēs skatāmies uz ārstniecības iestādēm, kas būtībā visu vasaru tika gatavotas tam, lai varētu sniegt palīdzību cilvēkiem, kuri rudenī varētu sasirgt ar kovidu, tad... Pat šobrīd mēs dzirdam, ka ārstniecības iestādes laikus nesaņem apmaksu par veiktajiem pakalpojumiem, kas saistīti ar investīcijām... kovidam. Tāpat ar ārstniecību... kovidam. Un ārstniecības iestādes nesaņem pilnus algoritmus, lai saprastu, kā rīkoties. Viņi ir atstāti vieni paši – saprast, kuram palīdzēt un kuram ne.

Es aicinātu Veselības ministriju beigt žēloties un beigt nodarboties ar mediju... paziņojumiem, bet sākt strādāt. Sākt strādāt tā, lai Latvijas iedzīvotāji būtu pasargāti. Un es aicinu atbalstīt šo ārkārtējās situācijas izsludināšanu.

Paldies.

Sēdes vadītāja. Vārds deputātei Regīnai Ločmelei. Lūdzu!

R. Ločmele (SASKAŅA).

Labdien! Es ceru, ka jūs visi izlasījāt šodien ziņas par to, ka vēl 21 cilvēks ir miris no Covid-19, un visi šie – 21 cilvēks – bija vecuma grupā "60+". Kādam ir jāuzņemas par to atbildība. Un to, kam ir jāuzņemas tā atbildība, – to īstenībā jau pateica trīs ārstu profesionālās organizācijas aizvakardien. Viņi teica, ka būtu absolūti likumsakarīgi, ka šī valdība atkāptos.

Un es nesaprotu, kāpēc mēs šodien balsojam par šo rīkojumu, nevis par to, ka valdībai ir jāiet prom, ka valdībai ir jāatkāpjas. Nezinu, kāpēc mēs visi gaidījām, ka viņi izdarīs to paši tad, kad ārsti viņiem to pasaka.

Pievienojos Kristas Baumanes teiktajam, ka Kariņa kungam ir problēmas ar līderību. Viņš ir labs cilvēks varbūt, bet slikts krīzes menedžeris. Viņš neprot savaldīt šo valdību, kas izskatās tāpat kā šis rīkojums – kā nekvalitatīvi sašūts tāds deķītis no dažādiem gabaliņiem, kuri kopumā veido kaut kādu deķīti, bet tas pēc būtības nav nekāds deķītis.

Tas, kas notiek pašlaik valstī, izskatās pēc... es varētu atsaukties uz kaimiņu lielvalsts līdera teikto... izskatās pēc politikas ar pazeminātu sociālo atbildību. Tas, ko nodemonstrēja valdība, sākoties šim pandēmijas uzliesmojumam septembrī, nekas cits nav kā tieši politika ar pazeminātu sociālo atbildību – domājāt par savu karjeru, par to, lai saglabātu savus amatus, nevis par cilvēkiem, kuri dzīvo jūsu valstī. Mūsu valstī. Latvijā.

Septembra sākumā Valsts prezidents Levits sasauca pie sevis gan pozīcijas, gan opozīcijas pārstāvjus un teica: lūk, jums pēdējais brīdis vienoties, salikt kopā savas galvas, sirdis, savu sirdsapziņu un izstrādāt to plānu, kā mēs savaldīsim šo pandēmiju. Latkovska kungs solīja: tās būs trīs nedēļas, pēc trim nedēļām mēs visi, katra no frakcijām, sanāksim kopā... ar savām domām... un visu izdarīsim. Nu pagājušas jau nevis trīs nedēļas, bet vairāk. Kur kopīgas pozīcijas un opozīcijas sēdes? Kur, Levita kungs, jūsu aicinājuma sekas? Nekas cits, tikai pazemināta sociālās atbildības politika.

Tieši tāpēc jūs šodien no mums, vismaz no frakcijas SASKAŅA, atbalstu šim rīkojumam nedabūsiet. Mēs nevaram arī nobalsot "pret" ārkārtas situācijas izsludināšanu, jo šodien jau 2400 inficēto un 21 cilvēks miris. Jūs ar savu sociālo bezatbildību nolikāt cilvēkus, deputātus, kuriem sirdsapziņa ir palikusi, starp diviem dzirnakmeņiem – starp to, ka mēs nevaram atbalstīt ņirgāšanos par cilvēkiem, un to, ka mums ir jādomā, lai cilvēki nemirst.

Tāpēc mūsu balsojums arī būs tāds, par ko mēs noteikti dabūsim... no dažiem mūsu opozīcijas biedriem: atkal frakcija SASKAŅA atturēsies. Jā, mēs atturēsimies. Tikai tādēļ, ka tas ir katra deputāta sirdsapziņas izteikšanas punkts, kad jūs nevarat būt ne "par", ne "pret", jo tas, kam šodien bija jānotiek, – valdībai bija jāatkāpjas. Punkts.

Aicinu jūs visus padomāt.

Un varbūt... Es ceru, tagad pēkšņi mums piebiedrosies Kariņa kungs, kurš izteiksies, jo šī sēde bija tā vieta, kur viņam bija jābūt, jāklausās un noteikti jāuzstājas.

Paldies.

Sēdes vadītāja. Vārds deputātam Ērikam Pucenam otro reizi. Lūdzu!

Ē. Pucens (pie frakcijām nepiederošs deputāts).

Kolēģi, gribu pabeigt savu sakāmo. Kā mēs zinām, visu laiku tika runāts un skandināts plašsaziņas līdzekļos... Gan mūsu premjerministrs, gan veselības ministrs skandināja, ka šī vakcinēšanās būšot brīvprātīga un katrs cilvēks varēšot izvēlēties, un ka mēs šeit jau neesam nekāda Baltkrievija, šeit nav nekāds totalitārais režīms. Bet nu mēs redzam, kur mēs esam nonākuši. Nu tad kā lai sabiedrība tic valdības vadītājam vai veselības ministram, kuri maina savu viedokli, kuri nespēj noturēt savu stāju?!

Un mēs redzam arī šajās debatēs... Jaunā VIENOTĪBA un Attīstībai/Par!, nu ejiet un izrunājieties tur, nevis šeit... nevis caur Saeimas sēdi runājiet! Jums taču ir savas sanāksmes, runājiet un risiniet šīs problēmas. Jūs taču tik "cītīgi" strādājat... Saņemieties vienreiz! Ja jūs negribat uzklausīt opozīcijas risinājumus krīzes pārvarēšanai, nu tad ejiet un strādājiet.

Un par mūsu tādiem, tā teikt, valsts vadītājiem, kuri nespēj noturēt stāju. Ziniet, sabiedrībā mēs jūs sauktu par cilvēkiem, kuri nespēj savu mugurkaulu noturēt. Varbūt jūs tādi arī esat. Varbūt jums ir pienācis laiks atstāt amatus un atkāpties.

Es aicinu kolēģus neatbalstīt šo Ministru kabineta rīkojumu, jo tas iegrūdīs ļoti lielu sabiedrības daļu nabadzībā un izpostīs ģimenes.

Aicinu neatbalstīt.

Paldies.

Sēdes vadītāja. Vārds deputātam Aivaram...

Debates slēdzu.

Debates jau ir slēgtas, Zariņa kungs, vairs nevar pieteikties.

Rancāna kungs, vai ko vēl bildīsiet?

J. Rancāns. Jā. Tas, ko es gribētu piebilst komisijas vārdā.

Komisijā tika prezentēts... no Perevoščikova kunga un Slimību profilakses un kontroles centra... šie saslimstības rādītāji, to skaitā – par vakcinētām un nevakcinētām personām, cik no tām nokļūst slimnīcās. Un šie dati ir absolūti pārliecinoši – ka šobrīd slimnīcas noslogo un citu pacientu, kurus varētu ārstēt slimnīcās, gultas šobrīd aizņem nevakcinētie... lielākoties... absolūts vairākums – apmēram 80 procentu... pat vairāk – pat 88 procenti, man liekas, bija... Tātad – šie nevakcinētie pacienti. Objektīvie dati ir nepielūdzami.

Tieši tāpēc komisijā, uzklausot iestādes, kā arī iepazīstoties ar šā rīkojuma saturu, ar visiem šiem ierobežojumiem un jauniem pienākumiem, kas tiek uzlikti fiziskajām un juridiskajām personām atbilstoši ārkārtas situācijas likuma definējumam...

Proti, kas ir ārkārtas situācija? Tā ir situācija, kurā Ministru kabinetam ir tiesības apdraudējuma pārvarēšanai (šajā gadījumā – epidemioloģiskās drošības apdraudējuma pārvarēšanai) ierobežot juridisko un fizisko personu brīvības un tiesības un uzlikt tām pienākumus. Komisija, uzklausījusi šos objektīvos datus un visus pārējos argumentus, atbalstīja šo lēmuma projektu.

Un tāpēc es vēlreiz aicinu jūs, kolēģi, atbalstīt komisijā sagatavoto lēmuma projektu, ar kuru mēs atbalstām izsludināto ārkārtas situāciju.

Paldies, kolēģi.

Sēdes vadītāja. Paldies, Rancāna kungs, par ziņojumu.

Lūdzu zvanu! Balsosim par lēmuma projektu "Par ārkārtējās situācijas izsludināšanu"! Lūdzu, balsosim! Par - 54, pret - 13, atturas - 18. Lēmums pieņemts.

Godātie kolēģi, darba kārtībā - deputātu pieprasījumu izskatīšana. Par saņemtajiem deputātu pieprasījumiem.

Deputāti Jūlija Stepaņenko, Kaspars Ģirģens, Ļubova Švecova, Māris Možvillo, Ramona Petraviča, Ēriks Pucens, Karina Sprūde, Ieva Krapāne, Inguna Rībena un Ralfs Nemiro ir

iesnieguši pieprasījumu **Ministru prezidentam Arturam Krišjānim Kariņam "Par pienākumu nodrošināt Jūrskolas audzēkņu tiesības uz izglītību saskaņā ar LR Satversmes 112. pantu"**.

Deputātu pieprasījums tiek nodots Ministru prezidentam Arturam Krišjānim Kariņam... Pieprasījumu komisijai.

Godātie kolēģi! Līdz ar to mēs esam izskatījuši 14. oktobra otrās attālinātās ārkārtas sēdes darba kārtību.

Vēl vēlos jums nolasīt deputātu iesniegto jautājumu.

Deputāti Ivars Zariņš, Valērijs Agešins, Vitālijs Orlovs, Edgars Kucins un Artūrs Rubiks ir iesnieguši jautājumu veselības ministram Danielam Pavļutam **"Par papildus sniedzamo informāciju saistībā ar Covid-19 statistiku"**. Deputātu jautājums tiks nodots ministram.

Līdz ar to... vēl deputātu klātbūtnes reģistrācija.

Un 14. oktobra otro attālināto ārkārtas sēdi slēdzu.
Paldies.

SATURA RĀDĪTĀJS
13. Saeimas rudens sesijas 8. (attālinātā ārkārtas) sēde
2021. gada 14. oktobrī

Lēmuma projekts **"Par ārkārtējās situācijas izsludināšanu"** *(Nr. 763/Lm13)*
(Dok. Nr. 4825)

- Ziņo	- dep. J. Rancāns
- Debates	- dep. V. Valainis
	- dep. K. Ģirģens
	- dep. V. Dombrovskis
	- dep. R. Petraviča
	- dep. J. Stepaņenko
	- dep. N. Kabanovs
	- dep. J. Rancāns
	- dep. M. Možvillo
	- dep. E. Papule
	- dep. J. Stepaņenko
	- dep. Ļ. Švecova
	- dep. K. Baumane
	- dep. I. Šuplinska
	- dep. E. Tavars
	- dep. I. Pimenovs
	- dep. Ē. Pucens
	- dep. A. Čakša
	- dep. R. Ločmele
	- dep. Ē. Pucens

Par deputātu pieprasījumu **Ministru prezidentam Arturam Krišjānim Kariņam "Par pienākumu nodrošināt Jūrskolas audzēkņu tiesības uz izglītību saskaņā ar LR Satversmes 112. pantu"** *(Nr. 74/P13)*(Dok. Nr. 4828)

Informācija par deputātu I. Zariņa, V. Agešina, V. Orlova, E. Kucina un A. Rubika **jautājumu veselības ministram Danielam Pavļutam "Par papildus sniedzamo informāciju saistībā ar Covid-19 statistiku"** *(Nr. 291/J13)*

Informācija par reģistrācijas rezultātiem

Balsojumi
Datums: 14.10.2021 15:44:35 bal001
Par - 54, pret - 13, atturas - 18.
Balsošanas motīvs: Par ārkārtējās situācijas izsludināšanu (763/Lm13)

Datums: 14.10.2021 15:46:07 bal002
Balsošanas motīvs: Deputātu klātbūtnes reģistrācija

Sēdes videotranslācija

14.10.2021. 9.00 11.00 13.30 14.05

---

* * * *

Sēdes videotranslācija	**14.10.2021**	9.00	11.00	13.30	14.05

1. *pl. 09:00 - 1 h 33 min* *stg 2301* *sēde Nr.7-rudens-sesija-1-daļa* *Beitnere*
https://cdn.tiesraides.lv/saeima.lv/20211014105501_saeima.lv.1_0_0

2. *pl. 11:02 - 1 h 29 min* *stg 2301* *sēde Nr.7-rudens-sesija-2-daļa* *Mūrniece*
https://cdn.tiesraides.lv/saeima.lv/20211014124103_saeima.lv.1_0_0

3. *pl. 13:32 - 18 min* *stg 2301* *sēde Nr.7-rudens-sesija-3-daļa* *Mūrniece*
https://cdn.tiesraides.lv/saeima.lv/20211014155702_saeima.lv.1_0

4. *pl. 14:06 - 1 h 40 min* *stg 2302* *sēde Nr.8-rudens-sesija-1-daļa* *Beitnere*
https://cdn.tiesraides.lv/saeima.lv/20211014160003_saeima.lv.1_0

---

* * * *

Papildu pievienojums – darba kārtība

* * * *

Sēdes video translācija 14.10.2021 9.00 11.00 13.30 14.05

https://www.saeima.lv/lv/transcripts/view/2302
https://titania.saeima.lv/LIVS13/SaeimaLIVS2_DK.nsf/DK?ReadForm&nr=917afc0f-bd43-493f-98ac-781dfe9d469c

---

14.10.2021. 13.Saeima astotā sēde-rudens sesija -attālināti *Noraksts*

Stenogramma *Sēdi vada: Dagmāra Beitnere-Le Galla*
2021.gada 14. oktobra sēde (otrā) sākas pl. 14:06
sēde slēgta pl. 15:46, sēdes ilgums- 1 h 40 minūtes

PIEBILDE: 14. oktobrī notiek divas atšķirīgas sēdes: sēde nr.7, sēde nr.8 (rudens sesija).

Latvijas Republikas Saeimas
2021.gada 14.oktobra
otrās attālinātās ārkārtas sēdes darba kārtība 14:05

	I. Lēmumu projektu izskatīšana		
	1.	Lēmuma projekts **Par ārkārtējās situācijas izsludināšanu** *(763/Lm13)*	

		(Dok. Nr. 4825)Balsojums: par 54, pret 13, atturas 18 **Paziņojums** Aizsardzības, iekšlietu un korupcijas novēršanas komisija (Referents: Juris Rancāns) ↗ Debates	
	II. Deputātu pieprasījumu izskatīšana		
	1. Par saņemtajiem deputātu pieprasījumiem		
	2.	Pieprasījums Ministru prezidentam Arturam Krišjānim **Kariņam "Par pienākumu nodrošināt Jūrskolas audzēkņu tiesības uz izglītību saskaņā ar LR Satversmes 112.pantu"** *(74/P13)* (Dok. Nr. 4828) Nodots Pieprasījumu komisijai Deputāti Jūlija Stepaņenko, Kaspars Ģirģens, Ļubova Švecova, Māris Možvillo, Ramona Petraviča, Ēriks Pucens, Karina Sprūde, Ieva Krapāne, Inguna Rībena, Ralfs Nemiro	
	Sēde beigusies 14.10.2021 15:46		

---

* * * *